ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 1 'Ιουλίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 130

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ ρυθμίσεως ἐν γένει τῶν μισθώσεων ἐπὶ παντὸς εἴδους ἀστικῶν ἀκινήτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει α') τὰ ἀπὸ 20 'Απριλίου 1927 καὶ ἀπὸ 20 Μαΐου 1927 ψηφίσματα τῆς Βουλῆς τῶν 'Ελλήνων καὶ β') τὸ ὑπὸ τῆς δυνάμει τῶν ἀνωτέρω ψηφισμάτων συσταθείσης εἰδικῆς Κοινοβουλευτικῆς 'Επιτροπῆς καταρτισθὲν ἐνοικιοστάσιον, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργοῦ καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 1.

1. 'Ο χρόνος τῆς μισθώσεως ἀστικοῦ κτήματος, συναφθείσης διὰ χρονικὸν διάστημα τοὐλάχιστον ἑνὸς μηνὸς καὶ παραταθείσης ὑπὸ τῶν μέχρι τοῦδε ἰσχυσάντων διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, παρατείνεται αὐτοδικαίως κατὰ τοὺς ἑφεξῆς ὅρους μέχρι 31 Αὐγούστου 1930, ὁπότε αἴρεται ὁλοσχερῶς τὸ ἐναικιοστάσιον.

2. Διὰ τῆς παρατάσεως δυνάμει τῶν προηγουμένων διαταγμάτων ὑπεχρεοῦτο ὁ μισθωτὴς ὅπως ἀποδίδῃ τὸ μίσθιον κατὰ τὸ ἀνανεώσιμον ἢ παράτασις ἀκολουθεῖ τὴν συμβάσεως.

3. 'Η αὐτὴ παράτασις δίδεται καὶ διὰ πᾶσαν μίσθωσιν χρονικοῦ διαστήματος τοὐλάχιστον μηνὸς συνωμολογημένην πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἧς ἡ λῆξις ἤθελε συμπίπτει εἰς χρόνον προγενέστερον τῆς 31 Αὐγούστου 1930.

4. 'Η ὡς ἄνω παράτασις αὐτοδικαίως ἐπέρχεται μόνον, ἐὰν ὁ μισθωτὴς παράσχῃ ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος τὰς ἐν τῇ ἀρχικῇ συμβάσει ἢ ἀναλόγους ἐγγυήσεις.

"Αρθρον 2.

1. Μισθωτής, μὴ στέργων τὴν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος παράτασιν τῆς μισθώσεως, ὀφείλει νὰ κοινοποιήσῃ διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ δήλωσιν περὶ τούτου εἰς τὸν ἐκμισθωτὴν καὶ νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως.

2. Κατὰ τὸ ἄνω χρονικὸν διάστημα ὁ μισθωτὴς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὸ ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζόμενον μίσθωμα.

3. 'Επὶ κατοικιῶν, ἀποθανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, προστατεύονται οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος οἰκεῖοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνῴκουν μετὰ τοῦτου ἐπὶ 6 τοὐλάχιστον μῆνας μέχρι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ὡς καὶ οἱ σύζυγοι ἀνεξαρτήτως χρόνου συνοικήσεως.

4. 'Επὶ γραφείων καὶ καταστημάτων ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

"Αρθρον 3.

1. 'Αστικὸν ἀκίνητον ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ παρόντος ἐννοεῖται ἡ κατοικία μέν, ἂν τὸ μίσθιον τὴν 1ην 'Απριλίου 1927, ἀνεξαρτήτως τῶν ὅρων τῆς συμβάσεως, ἐχρησιμοποιεῖτο πράγματι ὡς κατοικία, κατάστημα δὲ ἡ γραφεῖον, ἂν τὸ μίσθιον κατὰ τὸν ὡς ἄνω χρόνον ἐχρησιμοποιεῖτο διὰ πᾶσαν ἄλλην πλὴν τῆς κατοικίας χρῆσιν.

2. Κατάστημα θεωρεῖται τὸ μίσθιον, ἔνθα τις ἐνασκεῖ ἐπάγγελμα προσδίδον αὐτῷ τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐμπόρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν. τῆς 2 Μαΐου 1835 περὶ ἁρμοδιότητος τῶν ἐμποροδικείων καὶ τοὺς κανόνας ἐν γένει τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου. Κατάστημα θεωρεῖται καὶ τὸ ξενοδοχεῖον ὕπνου, τὸ οἰκοτροφεῖον (pension), τὰ ἐκπαιδευτήρια, τὰ μίσθια τὰ ἐκμισθωθέντα ἢ χρησιμοποιούμενα πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν διὰ κατοικίαν, αἱ κλινικαὶ κλπ., ὡς καὶ οἱ οἶκοι ἀνοχῆς, οἱ ἀνεγνωρισμένοι ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

3. Γραφεῖον ἢ σπουδαστήριον θεωρεῖται τὸ μίσθιον, ἔνθα τις ἐνασκεῖ καθαρῶς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα, οἷον ἀρχιτέκτονος, δημοσιογράφου, δικηγόρου, ἰατροῦ, συμβολαιογράφου καὶ ἐπιστήμονος ἐν γένει, χωρὶς νὰ ἐπιχειρῇ συγχρόνως ἐμπορικὰς πράξεις.

4. 'Ως γραφεῖα θεωροῦνται ἐπίσης τὰ μίσθια, τὰ χρησιμεύοντα πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἀγαθοεργῶν, ἐπιστημονικῶν, καλλιτεχνικῶν καὶ κοινωφελῶν σκοπῶν.

5. 'Εὰν τὸ ἀκίνητον χρησιμοποιῆται, ὡς κατάστημα συγχρόνως καὶ κατοικία, ὁ δὲ ἐκμισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς δὲν συμφωνοῦσι περὶ τοῦ ποσοστοῦ τῆς αὐξήσεως, ὅπερ ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ παρόντος, ὁ Πρόεδρος ὁρίζει τοῦτο κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

"Αρθρον 4.

1. 'Ως ἰδιοκτήτης ἐν τῷ παρόντι νοεῖται οὐ μόνον ὁ κύριος τοῦ ὅλου ἀκινήτου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἐξ ἀδιαιρέτου συγκύριος ἢ ὁ ἔχων τὴν διὰ δημοσίου ἐγγράφου συναίνεσιν τῶν συγκυρίων πρὸς μίσθωσιν ἢ ἐκμίσθωσιν δὲ ἀπὸ τῆς κυριότητος ὁ ἔχων τὴν ἐπικαρπίαν, χρῆσιν, οἴκησιν ἢ ἐπιφάνειαν.

2. Διὰ τῶν λέξεων «ἐκμισθωτὴς» ἢ «μισθωτὴς» νοοῦνται καὶ ὁ ὑπεκμισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς, ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν διαστέλλονται.

"Αρθρον 5.

'Ο συνεπείᾳ ὑπαλληλικῆς ἢ ὑπηρεσιακῆς σχέσεως τὸν κύριον ἢ τὸν μισθωτὴν τοῦ ἀκινήτου ἐνοικιάσας (ὑπάλληλος, ὑπηρέτης, ὁδηγὸς αὐτοκινήτου, θυρωρὸς κλπ.) δὲν θεωρεῖται μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτής.

"Αρθρον 6.

1. «Οἰκεῖοι» κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος νοοῦνται οἱ σύζυγοι, ὁποτεδήποτε ἐγένετο ὁ γάμος, εἴτε πρὸ εἴτε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, οἱ ἐξ αἵματος συγγενεῖς καὶ ἀγχιστεῖς, κατ' εὐθεῖαν μὲν γραμμὴν πάντες, ἐκ πλαγίου δὲ μέχρι καὶ τοῦ τρίτου βαθμοῦ.

2. Διὰ τὰς ἐκ τοῦ παρόντος σχέσεις ἡ ἀγχιστεία ἐν γένει λογίζεται μὴ λυομένη διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων.

"Αρθρον 7.

1. 'Εν περιπτώσει λύσεως τοῦ γάμου, θανάτῳ ἢ διαζυγίῳ, ἢ ἐν περιπτώσει πραγματικῆς διαστάσεως μεταξὺ τῶν συζύγων, ἡ ἐκ τοῦ παρόντος προστασία ἐν γένει παρέχεται εἰς τὸν μένοντα ἐν τῇ κατοικίᾳ σύζυγον, ἐφ' ὅσον οὗτος ἐκπληροῖ πάσας τὰς ἐκ τῆς μισθώσεως καὶ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεις, ἀδιαφόρως ἂν οὗτος τυγχάνῃ ἢ μὴ ἀρχικὸς ἐκ τῆς συμβάσεως μισθωτής. Δύναται ἐν τούτοις ὁ πρόεδρος νὰ ἀποφασίσῃ καὶ ἄλλως, ἐὰν ὑπάρχωσιν εἰδικαὶ περιπτώσεις ἐπιβάλλουσαι κατὰ τὴν κρίσιν του ἄλλοίαν ρύθμισιν.

2. Διὰ τῆς ἐκουσίας ἢ ἀναγκαστικῆς ἐκποιήσεως τοῦ μισθίου δὲν λύεται ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος παρατεινομένη μίσθωσις, ἐπὶ δὲ τῶν μήπω κατὰ τὸ ἄρθρον 33

ληξασῶν ἔτι συμβάσεων ἀτονεῖ πᾶσα ἀντίθετος ρήτρα, ἐφ' ὅσον διαρκεῖ τὸ ἐνοικιοστάσιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περιπτώσεις ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 8.

Δὲν ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις:

1. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν συνομολογηθεισῶν ἢ συνομολογουμένων διὰ τὴν θερινὴν ἢ χειμερινὴν ἀποκλειστικῶς περίοδον.

2. Ἐὰν ἀστικὸν ἀκίνητον, ὅπερ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐχρησιμοποίει ὁ ἰδιοκτήτης, ἐξεποιήθη ἢ ἐκποιηθῇ ὑπ' αὐτοῦ, διὰ τοῦ αὐτοῦ δὲ ἢ καὶ ἰδιαιτέρου ἐγγράφου, ὁποτεδήποτε συνταχθέντος, ἀνέλαβεν ἡ ἀναλάβῃ τὴν ὑποχρέωσιν ὁ ἐκποιήσας νὰ παραδώσῃ ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ εἰς τὸν πρὸς ὃν ἡ ἐκποίησις τὸ ρηθὲν ἀκίνητον, κἂν ἔτι συνεφωνήθη ὅπως ὁ ἐκποιήσας παραμείνῃ ἐν τῷ ἐκποιηθέντι ὡς μισθωτὴς ἐφ' ὡρισμένον χρόνον.

3. Ἐπὶ μισθώσεων καταστημάτων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925.

4. Ἐπὶ μισθώσεων συνομολογηθεισῶν τὸ πρῶτον ἢ ἀνανεωθεισῶν μετὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1925, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς παρῃτήθη ἐγγράφως τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

Ἐξαιροῦνται αἱ ἐν ἄρθρῳ 64 ἀριθ. 12 καθοριζόμεναι εἰδικαὶ περιπτώσεις.

5. Ἐπὶ μισθώσεων, οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1923.

6. Ἐπὶ ἀθετήσεως ὅρου τῆς μισθώσεως, δι' ἣν ἀθέτησιν συνεφωνήθη ἐγγράφως ἡ λύσις τῆς μισθώσεως ὡς καὶ ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς κατὰ παράβασιν τῶν ἀρχικῶν ὅρων τῆς μισθώσεως τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται δι' ἄλλον παρὰ τὸν συμφωνηθέντα σκοπόν. Μεταβολαὶ ἢ προσθῆκαι ἐπουσιώδεις ἐν τῷ μισθῷ γενόμεναι πρὸς ἐξυπηρέτησιν [illegible] ἐν τῇ συμβάσει συνωμολογημένου σκοποῦ ἢ ἐλαφρὰ χλεπωτέρα χρῆσις τοῦ μισθίου δὲν ἐπάγουσιν [illegible] τοῦτο.

7. Ἐπὶ μισθώσεων [illegible] εἶναι ἀλλοδαπὸν δημόσιον, δῆμος, [illegible], ἀνώνυμοι ἢ ἑτερόρρυθμοι ἑταιρεῖαι ἐγγεγραμμέναι ἔχουσαι κεφάλαιον μετὰ τῶν ἀποθεματικῶν [illegible] τῶν 5.000.000 δραχμῶν, πρὸς δὲ τὰ χρηματιστήρια παντὸς εἴδους καὶ αἱ πάσης φύσεως ἀλλοδαπαὶ ἐπιχειρεῖαι, ἐργαζόμεναι ἐν Ἑλλάδι ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν εἴτε δι' ὑποκαταστημάτων εἴτε διὰ πρακτόρων ἢ ἀντιπροσώπων, ὁσονδήποτε κἂν ἔχωσιν ἢ διαθέτωσιν ἐν Ἑλλάδι κεφάλαιον.

8. Ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς εἶναι ἀλλοδαπὸς ὑπήκοος. Τῆς διατάξεως ταύτης ἐξαιροῦνται:

α') Οἱ ὑπήκοοι Κρατῶν, ἐν οἷς οἱ Ἕλληνες ὑπήκοοι ἀπολαύουσι τῆς προστασίας τῶν Ἐνοικιοστασίου.

β') Οἱ πρόσφυγες ὑπήκοοι ξένων Κρατῶν, Ἕλληνες ἢ μὴ τὸ γένος.

γ') Αἱ Ἑλληνίδες τὸ γένος, αἱ ἀποβαλοῦσαι τὴν Ἑλληνικὴν ἰθαγένειαν συνεπείᾳ γάμου των μετ' ἀλλοδαποῦ ὑπηκόου, ἐφ' ὅσον διατελοῦσιν ἐν χηρείᾳ, θανόντος τοῦ ἀλλοδαποῦ συζύγου των, δὲν ἔχουσι δὲ ἄρρενα τέκνα.

δ') Τὰ ἀλλοδαπὰ θεραπευτήρια, τὰ λειτουργοῦντα ἐν Ἑλλάδι.

9. Ἐπὶ μισθωτῶν οἰκιῶν καταβαλλόντων κατὰ μῆνα Ἰανουάριον 1927 μίσθωμα δραχ. 7.000 τοὐλάχιστον μηνιαίως.

10. Ἐπὶ μισθωτῶν κατὰ κοινὴν ἀντίληψιν ὁμολογουμένως πλουσίων. Ὡς τοιοῦτοι θεωροῦνται κατὰ τεκμήριον μαχητὴν οἱ μισθωταὶ μεγάλοι βιομήχανοι, μεγάλοι ἐφοπλισταί, μεγάλοι ἐπιχειρηματίαι, μεγάλοι κτηματίαι, μεγαλέμποροι, μεγάλοι παραγγελιοδόχοι, ξενοδόχοι μεγάλων σχετικῶν ἐπιχειρήσεων, τραπεζῖται, γενικοὶ διευθυνταὶ ἐν γένει ἢ διευθύνοντες σύμβουλοι ἀνωνύμων ἑταιρειῶν, ἐχουσῶν μετοχικὸν κεφάλαιον ἄνω τῶν 5.000.000 δραχμῶν, χρηματιστηταί, φήμης ἐπιστήμονες ἀποκερδαίνοντες μεγάλα ποσὰ ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός των καὶ ἄλλοι τοιοῦτοι ἐν γένει, ὁσάκις ἐκ τῆς ἐν σύνολῳ πολυτελοῦς παραστάσεως ἢ ἐμφανίσεως αὐτῶν καὶ τῶν οἰκείων των καὶ τοῦ ἐν γένει πολυδαπάνου βίου, ὃν διάγουσι, τεκμαίρεται ἡ οἰκονομικὴ εὐρωστία αὐτῶν.

11. Ἐν περιπτώσει καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν αὐξήσεων αὐτοῦ ἢ τοῦ ποσοστοῦ ἐπὶ τοῦ ὑπομισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 προσθέτων καταβολῶν, ἢ τοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου καταβλητέου ποσοῦ.

12. Ἐπὶ κατοικιῶν ἐξαρτωμένων ἐκ λειτουργούντων βιομηχανικῶν ἐργοστασίων, ἐὰν ὁ ἔνοικος, καὶ ἂν δὲν ὑφίσταται σχέσις μισθώσεως, ὑπάλληλος ἢ ἐργάτης τοῦ ἐργοστασίου, νομίμως ἔπαυσεν ὢν τοιοῦτος καὶ δὲν ἐξηναγκάσθη πρὸς τοῦτο διὰ μονομεροῦς ἐκ μέρους τοῦ ἐργοδότου ἐλαττώσεως τοῦ μισθοῦ ἢ ἡμερομισθίου τοῦ τελευταίου μηνὸς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ ἀριθμοῦ τούτου παρέχεται ὑπὸ τοῦ προέδρου εἰς τὸν ἔνοικον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην πρὸς ἐξεύρεσιν οἰκήματος ἀνάλογος προθεσμία, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τοὺς 3 μῆνας.

13. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 6, οἰκείων, εἶναι ἡ γίνῃ κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἷς τοὐλάχιστον ὄροφος καταστῇ ἐλεύθερος μισθώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἰσχύει, ἂν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἤθελεν ἀποφασισθῇ, ὅτι συντρέχουσιν ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ σύνθηκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθῷ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἁπάντων τούτων εἰς τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν πρέπει νὰ λάβῃ χώραν.

14. Ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς ἐκμισθωτὴς εἶναι Δῆμος ἢ Κοινότης, ὅταν τὸ μίσθιον νὰ χρησιμοποιηθῇ πρὸς ἐπέκτασιν [illegible] κατεδαφισθῇ τοῦτο ἀμέσως κατόπιν [illegible] ἐκτέλεσιν σχεδίου πόλεως.

15. Ἐπὶ μισθώσεων, καθ' ἃς ἰδιοκτήτης ἦτο Δῆμος, τὸ δὲ μίσθιον ἐξεποιήθη ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὸν ἀπὸ 30 Δεκεμβρίου 1926 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος χρόνον κατὰ τοὺς νομίμους ὅρους καὶ διατυπώσεις δὲν ἰσχύει ἡ διὰ τοῦ ἐνοικιοστασίου παράτασις τῆς μισθώσεως διὰ τε τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς. Οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ ἐκκενώσωσι τὸ μίσθιον ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως ἀντιγράφου τοῦ ὁριστικοῦ συμβολαίου τῆς ἀγοραπωλησίας καὶ προσκλήσεως τοῦ ἀγοραστοῦ πρὸς παράδοσιν τοῦ μισθίου. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

16. Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται ὡς οἶκος ἀνοχῆς ἀνεγνωρισμένος ὑπὸ τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς.

17. Ἐπὶ μισθώσεων καφεζυθεστιατορίων, ξενοδοχείων καὶ τῶν ἐν γένει κτήσεων τῶν γραμμῶν τῆς Ἑταιρείας ΣΠΑΠ ἢ τῶν ἀνηκουσῶν τῷ Δημοσίῳ, ὡς καὶ ἐπὶ πάσης κτήσεως τῶν σιδηροδρόμων τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους χρησιμευούσης πρὸς οἱανδήποτε ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἤτοι ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 12 τῆς διὰ τοῦ νόμου 2978 κυρωθείσης συμβάσεως καὶ τοῦ ἄρθρου 20 τῆς διὰ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 21 Ὀκτωβρίου 1925 κυρωθείσης νεωτέρας τοιαύτης, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ἀπὸ 15 Ὀκτωβρίου 1923 Ν. Διατάγματος.

Ἄρθρον 9.

1. Δὲν ἰσχύει ἐπίσης ἐνοικιοστάσιον, ἐὰν ὁ μισθωτὴς οἰκίας ἐπὶ ἓξ τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας δὲν διέμεινε, πλὴν περιπτώσεων ἀνωτέρας βίας, ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐφεξῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἢ δὲν διαμένῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν τῷ μισθίῳ αὐτὸς ἢ τις τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 6 συνοικούντων μετ'

αὐτοῦ οἰκείων. Ἡ παραμονὴ ὑπηρετικοῦ προσωπικοῦ ἢ ἄλλου τρίτου προσώπου δὲν ἀναπληροῖ τὴν οἰκογένειαν. Ἡ μετὰ τὸ ἐξάμηνον ἐπάνοδος τοῦ μισθωτοῦ δὲν αἴρει τὸ πρὸς ἔξωσιν δικαίωμα τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἐὰν δὲν ἐπῆλθε ρητὴ ἢ σιωπηρὰ παραίτησις τούτου. Ἡ ἐνίοτε ἐντὸς τοῦ ἐξαμήνου ἐπάνοδος καὶ παραμονὴ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων του ἐν τῷ μισθίῳ ἐπὶ τινας ἡμέρας δύναται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, νὰ μὴ θεωρηθῇ ὡς διακοπὴ τοῦ ἄνω ἐξαμήνου, ἐὰν γίνεται πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

2. Ἐπὶ δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν ἐγγένει ἀπομακρυνομένων τῆς ἕδρας αὐτῶν διὰ λόγους ὑπηρεσίας ἢ ἐπ' ἀδείᾳ δὲν ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.

3. Ἐὰν ὁ μισθωτὴς διατηρῇ δύο κατοικίας ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, παύει ἡ παράτασις ὡς πρὸς τὴν ἑτέραν κατοικίαν, ἐν ᾗ δὲν διαμένει ὁ μισθωτὴς μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην αἱ Ἀθῆναι, ὁ Πειραιεὺς καὶ Κοινότητες, Προάστεια καὶ Συνοικισμοὶ περιλαμβανόμενοι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τέως Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς θεωροῦνται ὡς μία πόλις.

4. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ δὲν ἰσχύει ἐπὶ μισθώσεων, αἵτινες γίνονται μόνον πρὸς ἀνάρρωσιν ἢ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον χάριν ψυχαγωγίας.

5. Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 1 ἐφαρμόζεται ἐπίσης, ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος ἐπὶ τρεῖς τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς καὶ διαρκούσης τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν χρησιμοποιῇ τὸ μίσθιον. Ἐπὶ δὲ μὴπω ληξάσης μισθώσεως καταστήματος δὲν ἐπέρχεται ἐπὶ τῇ λήξει αὐτῆς παράτασις, ἐὰν ἐπὶ 3 τοὐλάχιστον συνεχεῖς μῆνας τοῦ τελευταίου τῆς συμβατικῆς διαρκείας ἔτους δὲν ἐχρησιμοποιεῖτο ἢ δὲν χρησιμοποιηθῇ τὸ μίσθιον.

Ἄρθρον 10.

Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τῶν προηγουμένων ἄρθρων 8 καὶ 9 ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς νὰ καταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν κοινοποιήσεως ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωταῦ προσκλήσεως περὶ ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου. Παρελθούσης ἀποράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, χωρεῖ ἡ διαδικασία τῆς ἐξώσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐπὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 8: α') τοῦ ἀριθμοῦ 4, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθωτῶν προσφύγων, ἀποδεικνυομένης τῆς ἰδιότητός των ταύτης κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 15 ἀρ. 1 στοιχ. δ. καθοριζόμενα, β') τοῦ ἀριθμοῦ 5, ἀλλὰ μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μισθωτοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου, γ') τοῦ ἀριθμοῦ 7, ἐξαιρέσει τῶν αὐτόθι ἀλλοδαπῶν Ἑταιρειῶν πάσης φύσεως καὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ὑποκαταστημάτων αὐτῶν καὶ δ') τῶν ἀριθμῶν 8 καὶ 9, οἱ μισθωταὶ δύνανται νὰ παραμείνωσιν ἐν τῷ μισθίῳ μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1930, ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλλωσιν ἐφεξῆς τὸ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1914 καταβαλλόμενον ἢ καταβλητέον ἐνοίκιον, πολλαπλασιαζόμενον ἐπὶ τὸν κατὰ Σεπτέμβριον καὶ Μάρτιον ἑκάστου ἔτους συντελεστὴν τοῦ τιμαρίθμου, τοῦ κανονιζομένου ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, πάντως δὲ οὐχὶ ἔλαττον τοῦ 18πλασίου.

2. Οἱ μισθωταὶ τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθ. 10 τοῦ ἄρθρου 8, ὡς καὶ οἱ μισθωταὶ καταστημάτων τῶν περιπτώσεων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ δικαιοῦνται νὰ ποιήσωνται χρῆσιν τοῦ αὐτοῦ εὐεργετήματος ἐὰν δέχωνται νὰ καταβάλλωσι τὸ οὕτως ἐξευρεθησόμενον ἐνοίκιον ηὐξημένον κατὰ τὸ 1)5 ἀκόμη αὐτοῦ.

3. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων ἀριθμῶν ὑποχρεοῦται ὁ ἐκμισθωτὴς νὰ κοινοποιήσῃ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος σχετικὴν δήλωσιν. Ἐὰν οἱ μισθωταὶ οὗτοι δὲν ἀποδεχθῶσιν ἐγγράφως τὴν δήλωσιν ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ὑποχρεοῦται ὁ ἐκμισθωτὴς ἐντὸς ἑτέρου μηνὸς νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, ὁπότε πάλιν δικαιοῦνται οἱ μισθωταὶ νὰ ἐνασκήσωσι τὰ ὡς ἄνω εὐεργετήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Μισθώσεις κατοικιῶν.

Κανονισμὸς Μισθώματος.

Ἄρθρον 12.

1. Τὸ μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων κατοικιῶν, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται, κανονίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου κατὰ τὸν μῆνα Σ)βριον τοῦ ἔτους 1914.

2. Μισθωτικὴ ἀξία ἐπὶ μισθίου μέν, ὅπερ ἦτο ἐκμεμισθωμένον κατὰ τὸν ρηθέντα μῆνα, εἶναι τὸ ποσὸν τοῦ τότε καταβαλλομένου ἢ τοῦ διὰ τελεσιδίκου δικαστικῆς ἀποφάσεως καθορισθέντος μηνιαίου μισθώματος, ἐπὶ μισθίου δέ, ὅπερ δὲν ἦτο τότε ἐκμεμισθωμένον ἢ δὲν ὑπῆρχε παντάπασιν, ἐξευρίσκεται διὰ συγκρίσεως πρὸς τὰ μισθώματα ἀναλόγων κατοικιῶν καὶ πρὸς τὰ τῶν προηγουμένων τοῦ 1914 ἐτῶν μισθώματα τοῦ αὐτοῦ μισθίου.

Ἄρθρον 13.

1. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον μισθωτικὴ ἀξία, πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 12, ἀποτελεῖ τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πληρωτέον μίσθωμα.

2. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐξευρισκόμενον ποσόν, οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται, ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνει τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ παρόντος θεμιτὸν μίσθωμα. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 64 ἀριθ. 12 καὶ 13 προβλεπόμεναι εἰδικαὶ περιπτώσεις ρυθμίζονται κατὰ τὰ ἐκεῖ ὁριζόμενα.

3. Ἡ μεταξὺ τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κανονιζομένου μισθώματος διαφορὰ κατανέμεται εἰς τρεῖς ἴσας δόσεις καταβαλλομένας μετὰ τοῦ ἤδη καταβαλλομένου μισθώματος τῆς μὲν 1ης ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927, τῆς 2ας ἀπὸ 1 Ἀπριλίου 1928 καὶ τῆς 3ης ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1929.

Ἄρθρον 14.

1. Ἐὰν μισθωτὴς οἰκίας ἢ τις τῶν συνοικούντων κατὰ τὸ ἄρθρον 6 οἰκείων ἦτο ἢ ἐγένετο κύριος ἐν τῇ αὐτῇ πόλει οἰκίας, τῆς ὁποίας εἰς τοὐλάχιστον ὄροφος ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ κατεχομένην οἰκίαν μίσθωμα ἀνάλογον πρὸς τὰς σημερινὰς οἰκονομικάς, μισθωτικὰς καὶ λοιπὰς συνθήκας, περὶ τοῦ ὁποίου ἀποφασίζει ἐν διαφωνίᾳ ὁ Πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

2. Κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἄνω διατάξεως θεωροῦνται ὡς μία πόλις αἱ ἐν τῇ τελευταίᾳ παραγράφῳ τοῦ ἀριθμοῦ 3 τοῦ ἄρθρου 9 ἀναφερόμεναι πόλεις καὶ προάστεια.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζεται καὶ ἂν ἔτι ὁ μισθωτὴς ἐξεποίησε τὴν οἰκίαν, ἧς κατέστη ἐλεύθερος μισθώσεως εἰς ὄροφος κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω ὁριζόμενον χρόνον.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἀριθμῶν δὲν ἰσχύουσι ἂν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἤθελεν ἀποφασισθῇ, ὅτι συνέτρεχον ἰδιαίτεραι ἀτομικαί, οἰκογενειακαί, οἰκονομικαὶ ἐπαγγελματικαὶ κλπ. συνθῆκαι μεταξὺ τῶν συνοικούντων ἐν τῇ μισθίῳ οἰκίᾳ, ὥστε ἡ μετοίκησις ἁπάντων τούτων ἐκ τὴν ἰδιόκτητον ὡς ἄνω οἰκίαν δὲν ἔπρεπε νὰ λάβῃ χώρα.

Κανονισμὸς μισθώματος ἀπόρων κλπ.

Ἄρθρον 15.

1. Κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ παρόντος ἄποροι θεωροῦνται οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς δύο ἑπομένας κατηγορίας Α' καὶ Β'

Κατηγορία Α'.

α') Οἱ δημόσιοι, δημοτικοί, κοινοτικοί, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπάλληλοι ὡς καὶ οἱ στρατιωτικοί.

β') Οἱ πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ συνταξιοῦχοι.

γ') Οἱ συγγραφεῖς ἔργων ἐπιστημονικῶν ἢ ἐκπαιδευτικῶν, οἱ ἐπιστήμονες οἱ ἀσκοῦντες ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, οἱ καλλιτέχναι, οἱ δημοσιογράφοι, ἐφ' ὅσον ἡ ἰδιότης αὐτῶν ἀποδεικνύεται, διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις, διὰ βεβαιώσεως τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν ἢ τοῦ Συνδέσμου Ἀθηναϊκοῦ τύπου, καὶ μὴ ὄντες ἰδιοκτῆται ἢ κατ' ἐμπορίαν ἐκδόται ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν πάσης φύσεως.

δ') Οἱ πρόσφυγες οἱ καταφυγόντες ἐν Ἑλλάδι μετὰ τὴν 15 Αὐγούστου 1922 καὶ ἐφεξῆς, πιστοποιουμένης τῆς ἰδιότητος αὐτῶν ταύτης διὰ πιστοποιητικοῦ, ἐκδιδομένου ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου, τῆς Κοινῆς τῶν Ἀλυτρώτων Ἐπιτροπείας, κεκυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας, προκειμένου περὶ τῶν κατοικούντων ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ περιχώροις ἐν γένει, ἢ τῶν κατὰ τόπους ἐπαρχιακῶν Ἐπιτροπῶν προσφύγων, κεκυρωμένου καὶ κατὰ περιεχόμενον ὑπὸ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ μίσθιον, ἐλλείψει δὲ τούτων διὰ πιστοποιητικοῦ τοῦ Δημάρχου ἢ Προέδρου Κοινότητος.

ε') Αἱ χῆραι καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ πάντων τῶν ὡς ἄνω προσώπων.

Ἐφ' ὅσον πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν Α'. ἔχουσιν ἐν συνόλῳ μηνιαῖον καθαρὸν πάγιον εἰσόδημα ἐκ πάσης πηγῆς μετὰ τῶν παντὸς εἴδους ἀποδοχῶν αὐτῶν, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων, ἔλασσον τῶν δραχμῶν μὲν τεσσάρων χιλιάδων, ἐὰν ὦσιν ἄγαμοι, τῶν δραχμῶν δὲ ἓξ χιλιάδων ἐὰν ὦσιν ἔγγαμοι ἢ προστάται οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτῶν.

Κατηγορία Β'.

α') Οἱ δημόσιοι, δημοτικοί, κοινοτικοί, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ ἰδιωτικοὶ ὑπηρέται.

β') Οἱ διδάσκαλοι ξένων γλωσσῶν ὡς καὶ οἱ λόγῳ χρονίας νόσου, σωματικῆς βλάβης ἢ ἀτελείας ἢ λόγῳ γήρατος ἀνίκανοι πρὸς ἐργασίαν.

γ') Οἱ τραυματίαι καὶ ἀνάπηροι πάντων τῶν ἀπὸ τοῦ 1912 πολέμων.

δ') Οἱ ἔφεδροι πολεμισταὶ τῶν αὐτῶν πολέμων, ὑπὲρ ἣν διετίαν ἐν συνόλῳ ὑπηρετήσαντες ἐν τῷ στρατῷ τῆς ἠρᾶς καὶ τῆς θαλάσσης.

ε') Πάντες οἱ διατελέσαντες ὑπὲρ τὴν δεκαετίαν δημόσιοι, δημοτικοί, κοινοτικοί, ἐκκλησιαστικοὶ ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοί, οἵτινες ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἔλαβον σύνταξιν.

στ') Οἱ δικαστικοὶ κλητῆρες καὶ οἱ δημόσιοι κήρυκες.

ζ') Οἱ πλανόδιοι καὶ οἱ ἐν ὑπαίθρῳ μεταπράται, πανδοκεῖς, ῥακοσυλλέκται καὶ πλανόδιοι ὀργανοπαῖκται.

η') Οἱ παντὸς εἴδους ἐργάται.

θ') Οἱ ἁμαξηλάται καὶ οἱ καρραγωγεῖς, οἱ ἔχοντες ἕν ἵνον ὄχημα καὶ ἐργαζόμενοι αὐτοπροσώπως ὡς καὶ οἱ ἀσθωταὶ ὁδηγοὶ αὐτοκινήτων.

ι') Οἱ λεμβοῦχοι, κασσιτερωταί, ἐπιδιορθωταὶ καὶ στιλβωταὶ ὑποδημάτων, ἐνδυμάτων καὶ ὡρολογίων, οἱ πεταλωταί, χαλκεῖς καὶ φανοποιοί.

ια') Οἱ ἀχθοφόροι.

ιβ') Αἱ χῆραι ἐν γένει καὶ τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ τῶν ἄνω προσώπων.

Ἐφ' ὅσον πάντες οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν κατηγορίαν Β': ἔχουσιν ἐν συνόλῳ μηνιαῖον πάγιον εἰσόδημα ἐκ πάσης πηγῆς μετὰ τῶν παντὸς εἴδους ἀποδοχῶν αὐτῶν, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων, ἔλασσον τῶν δραχμῶν μὲν δύο χιλιάδων, ἐὰν ὦσιν ἄγαμοι, δραχμῶν δὲ τριῶν χιλιάδων, ἐὰν ὦσιν ἔγγαμοι ἢ προστάται οἰκείων συνοικούντων μετ' αὐτῶν.

2. Οἱ ὡς ἄνω ἄποροι καταβάλλουσιν ὡς μίσθωμα τὴν κατὰ Σ)βριον 1914 μισθωτικὴν ἀξίαν πολλαπλασιαζομένην τὸν συντελεστὴν 6 κατὰ τὰς αὐτὰς δόσεις τὰς ὁριζομένας ἐν ἄρθρῳ 13 ἀριθμὸς 3 τοῦ παρόντος.

3. Κατὰ τὰς περιπτώσεις τῶν προηγουμένων ἀριθμῶν παρόντος ἄρθρου τὸ ὑπόλοιπον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος κανονιζομένου μισθώματος καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἐκ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

4. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ τὰ ἐν ἀριθμῷ 2 τοῦ ἄρθρου 13 ὁριζόμενα.

5. Εἰς τὰ ὡς ἄνω ἐν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου εἰσοδήματα, ὡς καὶ γενικῶς διὰ τὸν καθορισμὸν εἰσοδήματος εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, δὲν συνυπολογίζονται αἱ ἀποζημιώσεις τῶν ἀσκούντων δημόσια λειτουργήματα, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀναλυτικὴν φορολογίαν καθαρᾶς προσόδου.

Ἄρθρον 16.

1. Οἱ ἐν ἀριθμῷ 1 τοῦ ἄρθρου 15 ἀναφερόμενοι μισθωταὶ ὑποχρεοῦνται ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ εὐεργετημάτων νὰ ἐπιδόσωσι διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν αὐτῶν ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, μὴ ἐπιτρεπομένης παρατάσεως τῆς προθεσμίας ταύτης, δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου καθορίζουσαν τὰς ἰδιότητας αὐτῶν καὶ ἐπακριβῶς πάντα τὰ εἰσοδήματα αὐτῶν καὶ τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων προσώπων, προσφερόμενοι ἅμα εἰς ἔνορκον ἐνίσχυσιν αὐτῆς.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης δὲν ἀμφισβητῇ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως ὑποβάλλει ταύτην εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 Ἐπιτροπήν, μετ' αἰτήσεως αὐτοῦ περὶ πληρωμῆς ἐκ τοῦ ταμείου Ἐνοικιοστασίου τοῦ βαρύνοντος τοῦτον πόσου ἐκ τοῦ μισθώματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 15 ἀριθμὸς 3.

3. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἀμφισβητῇ τὴν ἀκρίβειαν τοῦ περιεχομένου τῆς δηλώσεως, ὑποχρεοῦται νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸν Πρόεδρον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως, αἴτησιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου περιέχουσαν τὰ στοιχεῖα τῆς ἀμφισβητήσεως, ἥτις καταχωρίζεται παραχρῆμα εἰς εἰδικὸν βιβλίον, ἐνῷ ὑπογράφει καὶ οὗτος.

4. Ὁ Πρόεδρος ὁρίζει ἡμέραν καὶ ὥραν συζητήσεως τῆς αἰτήσεως ταύτης, καθ' ἣν καλεῖται, ἐπιμελείᾳ τοῦ αἰτοῦντος, ἵνα παραστῇ καὶ ὁ μισθωτής, κοινοποιουμένου ἀντιγράφου τῆς αἰτήσεως μετὰ τῆς πράξεως τοῦ Προέδρου.

5. Ὁ Πρόεδρος κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων καὶ ἡ ἀπόφασις αὐτοῦ εἶναι ἀμετάκλητος. Ἐν μὴ αὐτοπροσώπῳ παρουσίᾳ τοῦ μισθωτοῦ ἡ δήλωσις αὐτοῦ ἀπορρίπτεται ὡς ἀναληθὴς Ἐπακτὸς ὅρκος πρὸς τὸν μισθωτὴν ἐκ μέρους τοῦ ἐκμισθωτοῦ πρέπει νὰ διατυποῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου καὶ δίδεται ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἀμέσως, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀντεπαγωγῆς.

6. Ἀντίγραφον τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου δίδεται εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, ἕτερον δὲ τοιοῦτον ἀποστέλλεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου ἐντὸς δεκαπέντε (15) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς πρὸς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 66 Ἐπιτροπήν, διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐντάλματος ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποφάσεως.

7. Ἡ ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ διαδικασία, ἀποφάσεις καὶ ἐπιδόσεις γίνονται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ὑπομισθώσεις κατοικιῶν.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν, αἱ συναφθεῖσαι πρὸ τῆς 21 Ἀπριλίου 1923, ἐφόσον ἐπετρέποντο ὑπὸ τῶν σχετικῶν διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίων, ὡς καὶ ἐκεῖναι ἐν γένει ἐφ' ὧν ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς νομίμου μέσου, ὅτι ἔλαβε γνῶσιν αὐτῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἐνέκρινε λαβὼν τὸ ἀναλογοῦν ὑπομίσθωμα, παρατείνονται αὐτοδικαίως μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1930, ἐφαρμοζομένων καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀναλόγως τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 ἕως 11 τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ὑπομίσθωμα τῶν οὕτω παρατεινομένων μισθώσεων κανονίζεται ἐν γένει κατὰ τὰ ἄρθρα 12 μέχρι καὶ τοῦ 16 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 18.

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις εἴτε ὁλική, εἴτε μερική, συν-

απτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνεται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, ἄλλως παύει χορηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἐφ' οἱαδήποτε αἰτίᾳ ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ἐπὶ μερικῆς ὑπομισθώσεως πρὸς κατοικίαν ἡ ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ἄρνησις τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅστις κρίνει περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τῆς ἀρνήσεως.

4. Ὡς ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ἡ πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν παραμονὴ ἐν τῷ μισθίῳ προσώπων ξενιζομένων, ἐκτὸς ἂν ταῦτα ὦσιν οἰκεῖοι.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 στοιχ. γ' τοῦ ἄρθρου 36 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπομισθώσεων.

Ἄρθρον 19.

1. Ἐπὶ ὑπομισθώσεως τοῦ ὅλου μισθίου, εἴτε συνολικῶς γενομένης εἴτε διὰ τμηματικῶν ὑπομισθώσεων, προστατεύεται ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταί. Ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα ἢ τὰ ὑπομισθώματα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὦσινὲν συνόλῳ κατώτερα τοῦ ἀρχικοῦ μισθώματος μετὰ τῶν μέχρι τοῦδε ὑπὸ τῶν ἐνοικιοστασίων ἐπιβληθεισῶν αὐξήσεων, ὡς καὶ τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἐπιβαλλομένων, περιέρχονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτήν. Ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταὶ ὑποχρεοῦνται ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς προσκληθῶσιν ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου, νὰ συνάψουν ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως, νέαν σύμβασιν μισθώσεως μετὰ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ.

2. Ἡ μερικὴ ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ὁλική, ἐὰν ἡ μία ἢ αἱ πλείονες ὑπομισθώσεις περιλαμβάνωσι τοὐλάχιστον τὰ τρία τέταρτα τοῦ χώρου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα καὶ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταί.

3. Ἐὰν ἐγένοντο περαιτέρω διαδοχικαὶ ὑπομισθώσεις ὑπὸ τῶν ὑπομισθωτῶν, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ μέγιστον τῶν ὑπομισθωμάτων καὶ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος, ἐὰν δὲ τὰ ὑπομισθώματα, σὺν τῷ τετάρτῳ, ὦσιν κατώτερα τοῦ ὅλου μισθώματος, ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς εἰς συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς. Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ.

4. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ ἄρθρου τούτου τό τε μίσθωμα καὶ τὰ ὑπομισθώματα λογίζονται μετὰ τῶν νομίμων αὐξήσεων.

Ἄρθρον 20.

Ἐπὶ πάσης ἄλλης μερικῆς ὑπεκμισθώσεως κατοικίας λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτὴς παρὰ τοῦ μισθωτοῦ καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου ὑπομισθώματος, προστατεύεται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτής.

Ἄρθρον 21.

1. Ἐν αἷς περιπτώσεσιν οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπέκτησαν δικαιώματα ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε, ὡς καὶ ἐκ τοῦ παρόντος, ἐνοικιοστασίων, οἱαδήποτε μεταξὺ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ μεταγενεστέρα συμφωνία δὲν ἀσκεῖ ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτῶν.

2. Λυομένης δικαστικῶς τῆς ἀρχικῆς μισθώσεως, ἐὰν ὁ ὑπομισθωτὴς ἀπέκτησεν ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ὡς καὶ τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δικαιώματα, ἡ ὑπομίσθωσις διατηρεῖται, ἡ δὲ κατὰ τοῦ μισθωτοῦ ἀπόφασις δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἐξαιρουμένων τῶν περιπτώσεων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἀνοικοδομήσεως.

3. Ὑποχρεοῦται ὅμως ὁ ὑπομισθωτὴς νὰ καταβάλλῃ ἐφεξῆς τὸ μίσθωμα ὅλου τοῦ μισθίου, νομίμως ηὐξημένον, ἐφ' ὅσον ὁ κατεχόμενος ὑπ' αὐτοῦ χῶρος δὲν ἐπιτρέπει τὴν εἰς ἄλλον ἐκμίσθωσιν τοῦ κενωθέντος ὑπὸ τοῦ ἀποχωρήσαντος ἀρχικοῦ μισθωτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Μισθώσεις καὶ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων.

Ἄρθρον 22.

1. Ὁλικαὶ μισθώσεις ἢ ὑπομισθώσεις κατοικιῶν μετ' ἐπίπλων ὑπάγονται ἐπίσης εἰς τὴν κατὰ τὰ ἄρθρα 1 καὶ 17 τοῦ παρόντος παράτασιν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἐν ἄρθρῳ 17 ἀναφερομένων διατάξεων, αἱ δὲ αὐξήσεις ὑπολογίζονται ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐνιαίου μισθώματος.

2. Ἐπὶ τῆς ὁλικῆς μισθώσεως ἢ ὑπομισθώσεως ὡς καὶ τῆς θεωρουμένης ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἀριθμὸς 2 ὁ ἐκμισθωτὴς δικαιοῦται νὰ ἀναλάβῃ τὰ ἔπιπλα αὐτοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ὁ Πρόεδρος ὁρίζει τὸ ποσὸν καθ' ὃ δέον νὰ μειωθῇ τὸ μίσθωμα.

Ἄρθρον 23.

1. Ἐπὶ μερικῆς μετ' ἐπίπλων ὑπομισθώσεως καὶ παροχῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν ὑπομισθωτήν, ὁ ἐκμισθωτής, σὺν τῷ μισθώματι, λαμβάνει καὶ τὸ ἓν τέταρτον τοῦ ὑπομισθώματος.

2. Κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐπὶ τῆς μερικῆς ὑπομισθώσεως, τῆς θεωρουμένης ὡς ὁλικῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 19 ἀριθμὸς 2, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ὑπομισθώματος, ὁ δὲ ὑπομισθωτής, ὁ παρέχων τὰ ἐπιπλα καὶ τὴν ὑπηρεσίαν, τὸ ἕτερον ἥμισυ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Μισθώσεις, κανονισμοὶ μισθώματος καὶ ὑπομισθώσεις καταστημάτων καὶ γραφείων.

Ἄρθρον 24

1. Τὸ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1929 πληρωτέον μίσθωμα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 1 παρατεινομένων μισθώσεων καταστημάτων, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθησαν αὗται, ἀποτελεῖ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ παρόντος μισθωτικὴ ἀξία τοῦ μισθίου κατὰ μῆνα Σ]βριον τοῦ 1914, πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 16.

2. Διὰ δὲ τὸ ἀπὸ 1 Σ]βρίου 1929 μέχρι 31 Αὐγούστου 1930 χρονικὸν διάστημα, ἡ αὐτὴ μισθωτικὴ ἀξία (Σεπτεμβρίου 1914) πολλαπλασιαζομένη ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 18.

3. Ἐξαιροῦνται τῶν ἀνωτέρω αὐξήσεων τῶν ἀριθ. 1 καὶ 2, τὰ ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ, Πάτραις καὶ Θεσ]νίκῃ καταστήματα, ὧν ἡ κατὰ Σ]βριον τοῦ 1914 μισθωτικὴ ἀξία ἦτο τὸ πολὺ 150 δραχμῶν, ὡς καὶ τὰ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν, ἐν αἷς ἰσχύει τὸ παρόν, τοιαῦτα, τῶν ὁποίων ἡ μισθωτικὴ ἀξία κατὰ Σ]βριον τοῦ 1914 ἦτο μικροτέρα τῶν 50 δραχμῶν. Τὸ μίσθωμα τούτων ὁρίζεται εἰς τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τοῦ Σ]βρίου 1914 πολλαπλασιαζομένην διὰ τὸ μέχρι μὲν τῆς 31 Αὐγούστου 1929 χρονικὸν διάστημα ἐπὶ συντελεστὴν 14, διὰ δὲ τὸ ἀπὸ 1ης Σ]βρίου 1929 μέχρι 31 Αὐγούστου 1930 ἐπὶ συντελεστὴν 16.

4. Κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ 3 κανονίζεται καὶ τὸ μίσθωμα ἐπὶ μισθίων χρησιμοποιουμένων ἀποκλειστικῶς ὡς γραφείων.

5. Ἐπὶ μισθίων μὴ κεντρικῶν, χρησιμοποιουμένων ὡς ἀρτοποιείων κατωτάτης κατηγορίας, τὸ μίσθωμα ὁρίζεται καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰς περὶ μισθωμάτων κατοικιῶν διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 13 τοῦ παρόντος.

6. Ἐκ τῆς μεταξύ, τοῦ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλομένου μισθώματος, καὶ τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, διὰ τὸν μέχρι 31 Αὐγούστου 1929 χρόνον, ηὐξημένου τοιούτου, διαφορᾶς τὸ (1]2) ἥμισυ μὲν εἶνε καταβλητέον σὺν τῷ ἤδη καταβαλλομένῳ μισθώματι ἀπὸ 1ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1928, ὁλόκληρος δὲ ἡ διαφορὰ αὕτη ἀπὸ 1ης Ἀπριλίου 1928 μέχρι 31 Αὐγούστου 1929. Ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1929 μ.χρι 31 Αὐγούστου 1930 τὸ μίσθωμα καταβάλλεται ὁλόκληρον ὡς ἀνωτέρω καθορίζεται.

7. Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ καταστημάτων, ἐχόντων κεφάλαιον 3.000.000 τοὐλάχιστον δραχμῶν, ἐπὶ μεγάλων ἐκτὸς διατιμήσεως κέντρων δικαιοδοσίας (ἐξαι-

ρέσει τῶν ἐξοχικῶν τοιούτων), ἐπὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων συνεκμεμισθωμένων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς μηχανημάτων, ἐπὶ μεγάλων ἐκτὸς διατιμήσεως ξενοδοχείων ὕπνου (ἐξαιρέσει τῶν ἐξοχικῶν καὶ ἐκτὸς τῶν πόλεων τοιούτων), καὶ ἐπὶ μεγάλων καταστημάτων πολυύτων ἀποκλειστικῶς εἴδη πολυτελείας, τὸ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβλητέον μίσθωμα ὁρίζεται εἰς τὴν κατὰ τὸ ἄρθρον 12 μισθωτικὴν ἀξίαν τοῦ μισθίου κατὰ μῆνα Σ.βριον τοῦ 1914 πολλαπλασιαζομένην ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 20.

Ὁ συντελεστὴς οὗτος δύναται νὰ αὐξηθῇ μέχρις 25, ἐὰν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, συντρέχουν ἰδιαιτέρως εὐνοϊκαὶ παρὰ τῷ μισθωτῇ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, ὡς ἐκ τοῦ μεγάλου κύκλου τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ τοῦ εἴδους αὐτῆς, ὥστε νὰ δικαιολογῆται ἡ τοιαύτη ἐπὶ πλέον αὔξησις.

8. Τὸ κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν 7 ηὐξημένον μίσθωμα καταβάλλεται ὁλόκληρον ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1927.

9. Ἐὰν τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος καταβαλλόμενον μίσθωμα εἶναι τοὐλάχιστον ἴσον πρὸς τὸ κατὰ τοὺς προηγουμένους ἀριθμοὺς ἐξευρισκόμενον ποσὸν οὐδεμία αὔξησις καταβάλλεται. Ἐὰν δὲ ὑπερβαίνῃ τὸ ποσὸν τοῦτο, θεωρεῖται καλῶς καταβαλλόμενον, ἐκτὸς ἂν ἤθελε κριθῇ ὑποβολικὸν κατὰ τὰς περὶ θεμιτοῦ μισθώματος διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ παρόντος, ὁπότε ἀποφάσει τοῦ Προέδρου μειοῦται εἰς τὸ θεμιτὸν μίσθωμα. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 64 ἀριθ. 12 καὶ 13 προβλεπόμεναι εἰδικαὶ περιπτώσεις ρυθμίζονται κατὰ τὰ ἐκεῖ ὁριζόμενα.

Ἄρθρον 25.

Παύει ἡ ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως καταστήματος, ἐὰν ὁ μισθωτής, φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἀπέκτησεν ἀπὸ τῆς 7ης Ἀπριλίου 1927 ἢ ἀποκτήσῃ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἴδιον ἀκίνητον εἰς τὸ ὁποῖον μετέφερεν ἤδη ἢ δύναται ἀζημίως νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιχείρησιν, ἣν ἀσκεῖ ἢ ἤσκει ἐν τῷ μισθίῳ. Τοῦτ' αὐτὸ ἰσχύει θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ διαλυθείσης τῆς Ἑταιρείας, ὡς πρὸς τοὺς συνεχίζοντας τὴν ἐπιχείρησιν κληρονόμους τοῦ μισθωτοῦ, ἢ συνεταίρους, ἢ μέλη τῆς διαλυθείσης Ἑταιρείας.

Ἄρθρον 26.

1. Ἐπὶ μισθώσεως καταστήματος ἢ γραφείου, θανόντος τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις, ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συζύγου καὶ τῶν κατιόντων αὐτοῦ μόνον, ἐφ' ὅσον οὗτοι συνεχίζουσι τὸ ἐπάγγελμα, τὴν τέχνην ἢ τὴν ἐπιχείρησιν ἐν γένει, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον ὑπὸ τοῦ θανόντος.

2. Ἡ παράτασις ἰσχύει καὶ ὑπὲρ τῶν εἰδικῶν διαδόχων τῶν ἀνηλίκων τέκνων μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, ἐφ' ὅσον εἰς αὐτοὺς νομίμως μετεβιβάσθη ἡ συνέχισις τοῦ ἐπαγγέλματος, τῆς τέχνης ἢ ἐν γένει τῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἣν ἐχρησιμοποιεῖτο τὸ μίσθιον.

3. Ἐπὶ διαλύσεως ἐμπορικῆς Ἑταιρείας ἡ ὑπὸ τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις τῆς μισθώσεως ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συνεταίρου, τοῦ προσληφθέντος ἓν τοὐλάχιστον ἔτος πρὸ τῆς διαλύσεως καὶ πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, συνεχίζοντος δὲ τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑταιρείας. Ἐπὶ πλειόνων τοιούτων προτιμᾶται κατὰ σειρὰν α') ὁ ἰδιοκτήτης ἑταῖρος, β') ὁ ἀρχικὸς μισθωτὴς ἑταῖρος, γ') ὁ ἔχων τὴν μείζονα ἑταιρικὴν μερίδα καὶ ἐπὶ ἴσων μερίδων ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος, λαμβάνων ὑπ' ὄψει τὸ σύνολον τῶν ἐν ἑκάστῃ εἰδικῇ περιπτώσει πραγματικῶν περιστατικῶν. Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς Ἑταιρείας, θανάτῳ τινὸς τῶν ἑταίρων, εἰς τὰ ὡς ἄνω δικαιώματα αὐτοῦ ὑπεισέρχονται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον συνεχίζουσι τὸ ἐμπόριον ἢ ἐν γένει τὴν ἐπιχείρησιν τῆς Ἑταιρείας.

4. Ἐπὶ βιομηχανικῶν ἢ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων μετατρεπομένων εἰς ἀνωνύμους Ἑταιρείας ἢ συγχωνευομένων εἰς τοιαύτας, ἐχούσας ἀντικείμενον τὴν αὐτὴν ἐπιχείρησιν, παρατείνεται ἡ μίσθωσις ὑπὲρ τῆς ἀνωνύμου Ἑταιρείας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ δυνάμει τοῦ παρόντος καταβλητέου ηὐξημένου μισθώματος καὶ ἐπὶ πλέον 20ο)ο. Τὸ ἥμισυ τῆς προσθέτου ταύτης αὐξήσεως τοῦ 20 ο)ο, σὺν τῷ κατὰ τὸ ἄρθρον 57 ποσοστῷ, καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου ὑπὸ τῆς μισθωτρίας Ἑταιρείας ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως.

Ἄρθρον 27.

1. Αἱ ὑπομισθώσεις καταστημάτων, αἱ συναφθεῖσαι μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ἐπετρέποντο ὑπὸ τῶν σχετικῶν μέχρι τοῦδε διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, ὡς καὶ ἐκεῖναι ἐν γένει, ἐφ' ὧν ἀποδεικνύεται διὰ παντὸς νομίμου μέσου, ὅτι ἔλαβε, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, γνῶσιν αὐτῶν ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ἐνέκρινε ταύτας λαβὼν τὸ ἀναλογοῦν ὑπομίσθωμα, προστατεύονται παρατεινόμεναι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Τὸ ὑπομίσθωμα τῶν οὕτω παρατεινομένων ὑπομισθώσεων κανονίζεται κατὰ τὰ ὁριζόμενα ἐν τῷ ἄρθρῳ 24 τοῦ παρόντος.

3. Αἱ περὶ τῶν ὑπομισθώσεων καταστημάτων διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ μισθίων χησιμοποιουμένων ὡς γραφείων.

Ἄρθρον 28

1. Πᾶσα ὑπομίσθωσις, εἴτε ὁλικὴ εἴτε μερικὴ, συναπτομένη μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δέον νὰ γίνηται τῇ εἰδικῇ ἐγγράφῳ συναινέσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθώτου, ἄλλως παύει χορηγουμένη ἡ παράτασις, ὑπόκειται δὲ ὅ τε ὑπομισθωτὴς καὶ ὁ μισθωτὴς εἰς ἔξωσιν.

2. Πρὸς ὑπομίσθωσιν ἐξουσιοῦται καὶ πᾶσα ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ, ἐφ' οἱαδήποτε αἰτίᾳ ὁλικὴ ἢ μερικὴ παραχώρησις τῆς χρήσεως τοῦ μισθίου.

3. Ἐπὶ μερικῆς ὑπομισθώσεως ἡ ἄνευ δεδικαιολογημένης αἰτίας ἄρνησις πρὸς χορήγησιν ἀδείας τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ὅστις κρίνει περὶ τοῦ δεδικαιολογημένου ἢ μὴ τῆς ἀρνήσεως.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει διὰ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, παραταθείσης δυνάμει τοῦ ἐνοικιοστασίου, εἶχε συνομολογηθῇ ρητῶς τὸ δικαίωμα τῆς ὑπομισθώσεως, δὲν χωροῦσιν αἱ περὶ ἐξώσεως συνέπειαι τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὀφείλονται ὅμως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἅπαντα τὰ κατὰ τὰ πάρελθόντα διατάγματα περὶ ἐνοικιοστασίου, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὸ παρὸν ἐφεξῆς, ὑπομισθώματα, ἢ ποσοστὰ τούτων, ἡ μὴ καταβολὴ τῶν ὁποίων ἐπάγεται ἔξωσιν.

5. Ἐπὶ τῶν καταστημάτων ἐν γένει, ὡς καὶ τῶν γραφείων, ἐπιτρέπεται ἡ πρόσληψις συνεταίρου ἢ συνεργάτου ἄνευ τῆς συναινέσεως τοῦ ἐκμισθωτοῦ.

Ἐν περιπτώσει προσλήψεως κατὰ τὴν διάταξιν ταύτην συνεταίρου ἐν ἐμπορικῇ ἐπιχειρήσει ὁλόκληρος ἡ αὔξησις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος καταβάλλεται ἀπὸ τῆς προσλήψεως αὐτοῦ ἄνευ τῆς διακρίσεως χρονικῶν ὁρίων τῶν ἀριθ. 1,2,3,5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος.

6. Αἱ περὶ ἀπαγορεύσεως ὑπομισθώσεων, ἢ ὁπωσδήποτε παραχωρήσεων χρήσεως τοῦ μισθίου, ὡς καὶ αἱ περὶ καταβολῆς ὑπομισθωμάτων ἢ ποσοστῶν τούτων εἰς τὸν ἐκμισθωτήν, διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μισθώσεων, διὰ ξενοδοχεῖα ὕπνου, ἢ οἰκοτροφεῖα (pensions ἢ ἐκπαιδευτήρια) ἢ ἐπὶ τοιούτων γενομένων πρὸς κατ' ἐπάγγελμα ὑπομίσθωσιν δωματίων ἀποκλειστικῶς πρὸς χρῆσιν διὰ κατοικίαν, ἐάν, συμφώνως τῇ ἀρχικῇ συμφωνίᾳ ἢ τῇ μεταγενεστέρᾳ ἐγκρίσει τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ, τοιαύτη πράγματι ἐγίνετο χρῆσις τοῦ μισθίου κατὰ τὴν 1 Ἀπριλίου 1927.

7. Ἰδιοκτήτης ἀκινήτου ἐκμεμισθωμένου ἢ χρησιμεύοντος διὰ ξενοδοχεῖον ἢ οἰκοτροφεῖον (pension) δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ αὐτοῦ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀναγκαιοῦντος ἀριθμοῦ δωματίων πρὸς ἐνοίκησιν αὐτοῦ καὶ τῶν οἰκείων του ἐπὶ ἀναλόγῳ μειώσει τοῦ μισθώματος. Ἐν διαφωνίᾳ τῶν διαφερομένων ἀποφασίζει ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

Ἄρθρον 29

1. Ἐπὶ ὑπομισθώσεως τοῦ ὅλου μισθίου, ὡς ἔχει τοῦτο ἐν τῇ συμβάσει, εἴτε συνολικῶς γενομένης, εἴτε διὰ τμηματικῶν ὑπομισθώσεων, προστατεύεται ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταί. Ὁλόκληρον δὲ τὸ ὑπομίσθωμα ἢ τὰ ὑπομισθώματα, ἅτινα δὲν δύνανται νὰ ὦσιν ἐν συνόλῳ κατώτερα

τοῦ ἀρχικοῦ ηὐξημένου μισθώματος, ηὐξημένα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, περιέρχονται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἀρχικὸν ἐκμισθωτήν. Ὁ ὑπομισθωτὴς ἢ οἱ ὑπομισθωταὶ καλούμενοι πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ ὑποχρεοῦνται ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἐπὶ ποινῇ ἐξώσεως νὰ συνάψωσι μετὰ τούτου νέαν σύμβασιν μισθώσεως.

2. Ἡ μερικὴ ὑπομίσθωσις θεωρεῖται ὁλική, ἐὰν ἡ μία ἢ αἱ πλείονες ὑπομισθώσεις περιλαμβάνουσι τοὐλάχιστον τὰ 3/4 τοῦ μισθίου χώρου. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ὑπομισθωτῶν ὁλόκληρον τὸ ὑπομίσθωμα, καὶ παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὸ 1/4 τοῦ μισθώματος, προστατεύονται δὲ ὅτε μισθωτὴς καὶ οἱ ὑπομισθωταί, ἐν τῷ χώρῳ, οὗ ἕκαστος τούτων ποιεῖται χρῆσιν.

3. Ἐὰν ἐγένοντο περαιτέρω διαδοχικαὶ ὑπομισθώσεις ὑπὸ τοῦ μισθωτοῦ ἢ τοῦ ὑπομισθωτοῦ, ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ μέγιστον τῶν ὑπομισθωμάτων καὶ τὸ τέταρτον τοῦ μισθώματος. Ἐὰν δὲ τὰ ὑπομισθώματα σὺν τῷ τετάρτῳ ὦσι κατώτερα τοῦ ὅλου ηὐξημένου μισθώματος, ὑποχρεοῦται ὁ μισθωτὴς εἰς συμπλήρωσιν τῆς διαφορᾶς. Ὁ ὑπολογισμὸς οὗτος ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ, ὡς καὶ τοῦ ἄρθρου 31.

4. Ψευδὴς ἐκ μέρους μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν πρὸς τὸν ἐκμισθωτὴν δήλωσις τῶν στοιχείων τῆς ὑπομισθώσεως καὶ ἰδίᾳ τοῦ ποσοῦ τοῦ ὑπομισθώματος, συνεπάγεται τὴν ἔξωσιν τοῦ ψευδῆ δηλώσαντος μισθωτοῦ ἢ ὑπομισθωτοῦ, αἱρομένης ἀπ' αὐτοῦ τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου.

5. Ἐπὶ καταστημάτων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 21 τοῦ παρόντος.

6. Ἐπὶ ὁλικῆς ὑπομισθώσεως καταστήματος (οὐχὶ δὲ καὶ ἐργοστασίου) μετὰ τῶν ἐπίπλων, μηχανημάτων, ἐργαλείων, σκευῶν κλπ. τῶν ἀνηκόντων εἰς τὸν ὑπεκμισθωτήν, δικαιοῦται οὗτος ν' ἀναλάβῃ ταῦτα, πλὴν ἐὰν ὁ μισθωτὴς τῶν ἀντικειμένων τούτων προσφέρεται νὰ καταβάλῃ ὡς πρὸς ταῦτα ἀνάλογον, κατὰ τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, μίσθωμα, κανονιζόμενον ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ Προέδρου κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι ὁριζομένην διαδικασίαν. Κατὰ τὰ λοιπὰ ἐφαρμόζεται ἡ διάταξις τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ ἄρθρου 22.

Ἄρθρον 30.

1. Ἐπὶ μερικῆς ὑπομισθώσεως καταστήματος λαμβάνει ὁ ἀρχικὸς ἐκμισθωτὴς παρὰ τοῦ μισθωτοῦ τὰ 3/4 τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἐπηυξημένου ὑπομισθώματος, προστατεύονται δὲ ὅ τε μισθωτὴς καὶ ὁ ὑπομισθωτής.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ ποσοστὸν ἐκ τοῦ ὑπομισθώματος δικαιοῦται ὁ ἐκμισθωτὴς καὶ ὁπόταν ἡ ὑπομίσθωσις ἐπετράπη διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἀρ.θ. 3.

3. Ἐὰν ρητῶς διὰ τῆς συμβάσεως ἐπετράπη ἡ μερικὴ ὑπομίσθωσις, ὁ ἐκμισθωτὴς λαμβάνει τὸ 1/2 τοῦ ὑπομισθώματος.

Ἄρθρον 31.

Ἐν περιπτώσει ὁλικῆς ἢ μερικῆς ὑπομισθώσεως συνεπείᾳ συμβάσεως τοιαύτης μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ, καθ' ἣν οὗτος ἀνέλαβε ν' ἀνεγείρῃ οἰκοδομήματα ἐπὶ τοῦ μισθίου κτήματος, ἐὰν μὲν ταῦτα περιέρχωνται τῷ ἐκμισθωτῇ, λαμβάνει οὗτος τὸ 1/3 τοῦ ὑπομισθώματος. Ἄλλως, τὸ ἥμισυ αὐτοῦ.

Ἄρθρον 32.

1. Ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσιν, ἔνθα ἰσχύει ἐνοικιοστάσιον, προκειμένου περὶ ξενοδοχείων ὕπνου ἢ κατὰ τὸ ἄρθρ. 3 τοῦ νόμου 1698, ὡς συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθ. 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 11 Ἰουλίου 1923, περὶ ὀργανώσεως ὑπηρεσίας ξένων καὶ ἐκθέσεων, ἐπιτροπή, ἧς μετέχει καὶ πρόσωπον ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὁρίζει ἑκάστοτε δι' ἀποφάσεως, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, α') τὸ ἀνώτατον ὅριον τοῦ μισθώματος, ὅπερ δικαιοῦνται νὰ ἀξιώσωσιν οἱ διευθύνται ἢ ἰδιοκτῆται ξενοδοχείων ὕπνου, οἰκοτροφείων ἢ παρεμφερῶν πιχειρήσεων διὰ τὴν καθ' ἡμέραν ἢ κατ' ἄλλα χρονικὰ διαστήματα χρῆσιν δωματίων ἢ διαμερισμάτων, β') τὸ ὑποχρεωτικὸν ἢ μὴ τῆς λήψεως καὶ τροφῆς ὑπὸ τῶν ἐνοίκων, ὡς καὶ τὴν τιμὴν ταύτης, ἀνεξαρτήτως τῆς ἀρχικῆς συμφωνίας.

2. Θεωροῦνται μισθωταὶ μηνιαίας μισθώσεως, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἀριθ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς τὴν προστασίαν των μόνον ἐν τῷ μισθίῳ, οἱ ἐν τῷ δωματίῳ ξενοδοχείου ἢ οἰκοτροφείου παραμένοντες ἓν ἔτος τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ὡς πρὸς τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτῶν δωμάτιον, θεωρουμένου πάντοτε ἀνεξαρτήτως τοῦ χώρου αὐτοῦ ὡς δωματίου μετὰ μιᾶς κλίνης, ὑπόκεινται δὲ καὶ οὗτοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτῷ ἀναφερομένων νόμων, παρ' ὧν διέπονται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ'.

Περὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων.

Ἄρθρον 33.

1. Ἐπὶ μισθώσεων κατοικιῶν ἢ καταστημάτων, συνομολογηθεισῶν πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1924 καὶ μήπω ληξασῶν, τὸ μίσθωμα αὐξάνεται καὶ καταβάλλεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927 μέχρι τῆς λήξεως αὐτῶν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τῶν ἄρθρων 12, 13 καὶ 24 τοῦ παρόντος, μεῖον 20 ο/ο ἐπὶ τῆς πλέον τοῦ ἤδη καταβαλλομένου μισθώματος αὐξήσεως.

2. Ἐπὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων, ἐξαιρέσει τῶν περιπτώσεων τοῦ ἀριθ. 6 τοῦ ἄρθρου 28, ὁ ἐκμισθωτὴς λαμβάνει σὺν τῷ ὡς ἄνω ἐπηυξημένῳ μισθώματι καὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπομισθωμάτων, ἐὰν τὸ ποσὸν τῶν ὅλων ἐπηυξημένων ὑπομισθωμάτων ὑπερβαίνῃ τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα. Τὸ ἥμισυ τῶν ὑπομισθωμάτων, ὅπερ λαμβάνει ὁ ἐκμισθωτής, ὑπολογίζεται μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν τοῦ ὑπερβάλλοντος τὸ ἐπηυξημένον μίσθωμα.

3. Ἐπὶ τῶν μήπω ληξασῶν μισθώσεων αἱ κατὰ τὸν ἀριθμὸν 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου αὐξήσεις περιορίζονται ἐν γένει εἰς τὸ τρίτον αὐτῶν, ἐὰν κατὰ τὴν σύμβασιν ὁ μισθωτὴς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν ἢ τῷ ἐπετράπη νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν τῷ μισθίῳ χώρῳ ἢ οὐσιωδῶς νὰ μεταρρυθμίσῃ τὸ μίσθιον καὶ ᾠκοδόμησεν ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ, εἴτε τὰ οἰκοδομήματα παραμένουσιν εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου εἴτε μή.

Κατὰ τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ συμμετοχῆς τοῦ ἐκμισθωτοῦ εἰς τὰ ὑπομισθώματα διατάξεις τοῦ ἀριθ. 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ ἀπαιτεῖται τὰ ἀνεγερθέντα νὰ ἀποτελοῦν οὐσιώδη προσθήκην ἢ μεταρρύθμισιν εἰς τὸ μίσθιον, νὰ δὲ καταβληθεῖσαι πρὸς τοῦτο δαπάναι σημαντικὰ ποσὰ ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου μισθίου.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ δὲν ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ προσθηκῶν ἢ μεταρρυθμίσεων εἰς τὸ μίσθιον, ἐφ' ὅσον ὁ ἐνεργήσας ταύτας μισθωτὴς ἐκ τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος εἰσπραχθέντων ὑπ' αὐτοῦ ὑπομισθωμάτων, εἰσέπραξεν ὁλόκληρον τὸ ὑπ' αὐτοῦ δαπανηθὲν ποσόν, ὑπολογιζόμενον εἰς ὑγιὲς νόμισμα, μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς δαπάνης. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐφαρμόζονται αἱ γενικαὶ περὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἀπὸ τῆς λήξεως τῶν ἐν τῷ ἀριθμῷ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου μισθώσεων, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συμπίπτῃ αὐτή, ἡ προθεσμία αὐτῶν παρατείνεται ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἴσον πρὸς τὸ 1/3 τοῦ ἀρχικῶς συμπεφωνημένου, τοῦ μισθωτοῦ ὑποχρεουμένου νὰ καταβάλῃ κατὰ τὸ διάστημα τοῦτο τὸ κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα τῆς δυνάμει τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ παρατάσεως καταβαλλόμενον μίσθωμα.

5. Ἐπὶ πασῶν τῶν ἄνω περιπτώσεων ὁ μισθωτής, δικαιοῦται ὁποτεδήποτε νὰ λύσῃ τὴν σύμβασιν, εἰδοποιῶν περὶ τούτου τὸν ἐκμισθωτήν, πρὸς ἓνὸς μηνός, καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἄλλως ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν.

6. Τὰ ἐν ἀριθμῷ 1 ὁριζόμενα ἐφαρμόζονται προσέτι καὶ ἐπὶ μισθώσεων οἰκιῶν ἢ καταστημάτων συνομολογηθεισῶν ἀρχικῶς πρὸ τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1924, καὶ μετέπειτα ἀνα-

θεωθεισῶν, καὶ ὧν δὲν ἔληξεν εἰσέτι ὁ χρόνος τῆς κατ' ἀνανέωσιν μισθώσεως.

7. Αἱ περὶ αὐξήσεων διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων, προκειμένου περὶ μισθίων ἐξοχικῶν κέντρων κειμένων ἐκτὸς τῶν πόλεων.

8. Ὅπου τοῦ παρόντος ἀναφέρονται, «μήπω λήξασαι μισθώσεις», ὡς τοιαῦται νοοῦνται μόνον αἱ κατὰ τὸν ἀριθμόν 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου καθοριζόμεναι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'.

Πρόσθετοι ὑποχρεώσεις μισθωτῶν καὶ ἰδιοκτητῶν

Ἄρθρον 34.

1. Ἐπὶ τῶν παρατεινομένων διὰ τοῦ παρόντος μισθώσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς 1ης Σ]βρίου 1924 συνομολογηθεισῶν, μήπω δὲ ληξασῶν, ἡ πληρωμὴ τοῦ ἀντιτίμου τοῦ δημοτικοῦ ὕδατος, τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 καὶ 40 τοῦ νόμου 2435 προσθέτου φόρου ὑπὲρ τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ οἰκοδομῶν, τοῦ προσθέτου φόρου ὑδρεύσεως Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ περιχώρων ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὑποχρέωσις ἐκκενώσεως τῶν βόθρων ἐπιβάλλεται εἰς τὸν μισθωτὴν καὶ τοὺς ὑπομισθωτάς.

2. Ἐπὶ πλειόνων ὀρόφων αἱ δαπάναι αὗται μερίζονται μεταξὺ τῶν μισθωτῶν καὶ ὑπομισθωτῶν ἀναλόγως τοῦ ὑπ' αὐτὸν καταβαλλομένου μισθώματος, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν βαρύνοντος τὸ ταμεῖον ἐνοικιοστασίου μέρους αὐτοῦ, συμμετέχοντος καὶ τοῦ ἀρχικοῦ ἐκμισθωτοῦ ἐὰν κατοικῇ καὶ οὗτος ἐν τῷ μισθίῳ οἰκήματι, κατὰ τὸ ποσοστὸν τοῦ μεγαλείτερον καταβάλλοντος μίσθωμα μισθωτοῦ. Ὁ μερισμὸς τῶν δαπανῶν μεταξὺ οἰκούντων ἐν τῷ αὐτῷ ὀρόφῳ γίνεται ἐπίσης κατ' ἀναλογίαν τοῦ μισθώματος.

3. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τινὸς τῶν μισθωτῶν ἢ ὑπομισθωτῶν νὰ καταβάλῃ τινὰ τῶν κατὰ τοὺς προηγουμένους ἀριθμοὺς βαρυνουσῶν αὐτὸν δαπανῶν, ἢ ἐν ἀμφισβητήσει τοῦ καταβλητέου ποσοῦ, ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῇ αἰτήσει παντὸς ἐνδιαφερομένου.

4. Ἐν ἀρνήσει ἢ δυστροπίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου, ὅπως ἐκτελέσῃ τὰς ἀναγκαίας ἐπισκευάς, αἵτινες, κατὰ νόμον, συνήθειαν ἢ τὴν σύμβασιν μισθώσεως βαρύνουσιν αὐτόν, ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται, ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐπισκευῶν, συμψηφίζων τὴν δαπάνην εἰς τὰς προσεχεῖς δόσεις τοῦ μισθώματος.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ὁρίζεται καὶ τὸ ἀνώτατον ὅριον τῆς ἀπαιτουμένης δαπάνης, ὅπερ δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ μίσθωμα τῶν τεσσάρων μηνῶν.

5. Ἐπὶ καταστημάτων ἐν γένει ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ τῷ ἐκμισθωτῇ πᾶν ἐπὶ πλέον ποσὸν ἀσφαλίστρων κατὰ πυρός, ὅπερ ἤθελεν ἀναγκασθῇ νὰ καταβάλλῃ οὗτος λόγῳ ἐκθέσεως τοῦ ἀκινήτου εἰς μείζονας κινδύνους συνεπείᾳ πράξεων τοῦ μισθωτοῦ παρὰ τοὺς ὅρους τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'.

Περὶ θεμιτοῦ μισθώματος.

Ἄρθρον 35

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀθέμιτον μίσθωμα, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν συνωμολογήθη ἡ σύμβασις, θεωρεῖται τὸ ὑπερβαῖνον τὸ 20 πλάσιον ἐπὶ κατοικιῶν, ἢ τὸ 25πλάσιον ἐπὶ καταστημάτων, τῆς κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ 1914 μισθωτικῆς ἀξίας τοῦ μισθίου, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως ἐν προκειμένῳ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 12 ἀριθ. 2, ὡς πρὸς τὰ μὴ μεμισθωμένα ἢ μὴ ᾠκοδομημένα κατὰ τὸ 1914 μίσθια.

2. Μισθωτής, καταβάλλων μίσθωμα θεωρούμενον κατὰ τὰ ὡς ἄνω ἀθέμιτον, δικαιοῦται ν' ἀξιώσῃ, διὰ τὸν μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος χρόνον, μείωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ ὡς ἄνω θεμιτὸν ὅριον. Μέχρι τοῦ καθορισμοῦ τοῦ θεμιτοῦ μισθώματος ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ συμπεφωνημένου μισθώματος, δικαιούμενος ἐν περιπτώσει μειώσεως εἰς συμψηφισμὸν τῶν ἐπὶ πλέον ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταβληθέντων.

3. Πρὸς τὸν ἄνω σκοπὸν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ν' ἀπευθυνθῇ δι' αἰτήσεώς του πρὸς τὸν Πρόεδρον, ὅστις κανονίζει τὸ θεμιτὸν μίσθωμα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ΒΧΗ Νόμου καὶ τοῦ παρόντος.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν τὸ πρῶτον μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1921. Τό αὐτὸ ἰσχύει ἐπὶ παλαιοτέρων οἰκοδομῶν, ἐφ' ὧν ἐγένοντο πρὸς ἀνακαίνισιν, εὔρυνσιν καὶ βελτίωσιν αὐτῶν ἐπισκευαί, δι' ἃς ἐδαπανήθη ποσὸν ἴσον τοὐλάχιστον πρὸς τὸ 1)3 τῆς ἀγοραίας αὐτῶν ἀξίας κατὰ τὸν χρόνον τῶν ἐπισκευῶν.

5. Ἀποφάσεις, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις προηγηθέντων διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, εἴτε μειοῦσαι τὸ συμβατικὸν μίσθωμα ὡς ἀθέμιτον εἴτε αὐξάνουσαι ὡς εὐτελὲς τοῦτο, διατηροῦσι τὸ κῦρος αὐτῶν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν μισθωτικῶν τούτων σχέσεων τῶν περὶ αὐξήσεων μισθωμάτων διατάξεων τοῦ παρόντος. Ἐξαίρεσιν τῆς παρούσης διατάξεως ἀποτελοῦσιν αἱ περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 64 ἀριθ. 3 τοῦ παρόντος.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνομολογηθησομένων μισθώσεων. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ δίμηνος προθεσμία τοῦ ἀνωτέρου ἀριθμοῦ 3 ἄρχεται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταρτίσεως τῆς μισθωτικῆς συμβάσεως.

7. Πᾶσα συμφωνία ἀντίθετος πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁποτεδήποτε γενομένη ἢ καὶ παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐκ τούτου χορηγουμένων δικαιωμάτων τῷ μισθωτῇ θεωρεῖται ἄκυρος διὰ τὸν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος χρόνον. Τὰ μέχρι τοῦδε καταβληθέντα μισθώματα δὲν ἀναζητοῦνται.

8. Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν καὶ δικαστηρίων, ἐκδοθεῖσαι μετὰ τὰ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 καὶ ἐντεῦθεν ἐκδοθέντα Διατάγματα Ἐνοικιοστασίου ἢ καὶ οἱαιδήποτε μισθωτὰ καὶ συμβάσεις καταρτισθεῖσαι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ρυθμίζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 64 ἀριθ. 12 καὶ 13 τοῦ παρόντος.

9. Πᾶσαι αἱ ἄνω διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰδικῶς καθορίζονται μείζονες τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁρίων αὐξήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

Ἰδιοκατοίκησις.

Ἄρθρον 36.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις ἐπὶ κατοικιῶν ὑπὸ τοὺς ἑξῆς περιορισμούς: α') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ κατοικῇ μονίμως ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1925 ἐν ξενοδοχείῳ ἢ ἐν οἰκίᾳ μὴ ἀνηκούσῃ εἰς αὐτὸν εἰς οἰκείους μετ' αὐτοῦ συνοικοῦντας. β') Ὁ ἰδιοκτήτης πρέπει νὰ ἀπέκτησε τὸ ἀκίνητον πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 192[illegible] γ') Ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν μισθωτὴν ὁλόκληρον, ἣν κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μίσθιον οἰκίαν, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχῃ συνομολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων. Τὴν οἰκίαν ταύτην δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται ν' ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὑπεισερχόμενον εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐὰν δὲν κατέχῃ οἰκίαν, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφορὰν, ἐκτὸς ἐάν, κατέχων τοιαύτην τῇ 7 Ἀπριλίου 1927, κατέλιπεν αὐτὴν πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως. δ') Ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τὰ ἔξοδα μετακομίσεως εἰς τὸν ἐξωθούμενον μισθωτήν, ὧν τὸ ποσὸν ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀριθ. 1 στοιχ. α' τοῦ παρόντος θεωροῦνται ὡς μία πόλις ὅσον ἀφορᾷ μὲν τὰς Ἀθή

νας, αἱ Ἀθῆναι, τὰ δύο Φάληρα, ἡ Καλλιθέα, ἡ Ριζόπολις, ἡ Νέα Ἰωνία καὶ τὸ Ψυχικόν, ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν Πειραιᾶ, ὁ Πειραιεὺς καὶ τὰ δύο Φάληρα.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτήτου, ἔχοντος πλείονας κατοικίας, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται ἐφάπαξ ὡς πρὸς μίαν μόνον ἐκ τούτων, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἐπαναλήψεως ἐφ' ὅσον ἡ γενομένη ἄσκησις ἐπέτυχεν ὡς πρὸς τὴν μίαν ἐξ αὐτῶν, εἴτε πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἴτε μετ' αὐτήν. Μὴ ἐπαρκοῦντος ὅμως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἑνὸς διαμερίσματος διὰ τὴν ἐνοίκησιν τοῦ ἰδιοκτήτου, τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται συγχρόνως καὶ διὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς διαμερίσματα τῆς αὐτῆς οἰκίας, κατεχόμενα ὑπὸ διαφόρων μισθωτῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει ἡ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τυχὸν κατεχομένη μίσθιος οἰκία προσφέρεται εἰς τὸν μισθωτήν, περὶ οὗ ἤθελεν ἀποφασίσει ὁ Πρόεδρος.

4. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ ἰδιοκτήτου, ἐὰν ὦσιν οἰκεῖοι αὐτοῦ καὶ συνῴκουν μετ' αὐτοῦ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνας πρὸ τοῦ θανάτου τούτου.

5. Ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ μὴ δυνάμενος νὰ ἐξώσῃ τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτὴν ὡς ὑπαγόμενον εἰς τὰς ἐξαιρέσεις τοῦ ἄρθρου 39 δὲν δύναται νὰ ἐξωσθῇ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ αὐτοῦ λόγῳ ἰδιοκατοικήσεως.

6. Ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων ὑποχρέωσις τοῦ ἰδιοκατοικήσαντος ἰδιοκτήτου πρὸς πληρωμὴν τῆς ἐπὶ πλέον διαφορᾶς τοῦ μισθώματος τῆς προσενεχθείσης οἰκίας εἰς τὸν πρώην μισθωτὴν αὐτοῦ παύει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ μισθωτοῦ ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 39 ἀριθ. 1 στοιχ. β' τοῦ παρόντος ἀναφερομένων.

Ἄρθρον 37.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀσκεῖται καὶ ἄνευ τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀριθμὸς 1 στοιχ. α περιορισμοῦ τῆς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει μονίμου κατοικίας, ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος α) Πρόσωπον ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 15 τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων ἀπόρων καὶ ἐφ' ὅσον ἔχει μίαν μόνον οἰκίαν, β) Χῆραι συνοικοῦσαι μετὰ θυγατέρων ἢ καὶ ἀνηλίκων ἀρρένων, γ) Ἀνάπηρος πολέμου, τῆς ἰδιότητός του ταύτης ἀποδεικνυομένης ἐκ πιστοποιήσεως τῆς Ἀνωτάτης Ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς καὶ ἐκ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτῷ δικαιώματος συντάξεως ὡς ἀναπήρου, ἢ ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ εἰς μόνιμον διαθεσιμότητα ἢ τιμητικὴν ἀποστρατείαν, δ) Ἀξιωματικός, δημόσιος ἢ δημοτικὸς ὑπάλληλος, πολιτικὸς ἢ στρατιωτικὸς συνταξιοῦχος, χῆραι, ἀνήλικα ὀρφανὰ αὐτῶν, ε) Σύζυγος ἢ ἀνιών, ἢ κατιών, ἢ οἰκεῖος, κατὰ τὸ ἄρθρον 6 τοῦ παρόντος, τῶν ἀνωτέρω προσώπων, ἐφ' ὅσον συνοικεῖ μετὰ τούτων, ἐὰν πάντες οἱ ἐν τοῖς ἀνωτέρω στοιχ. β ἕως δ ἀναφερόμενοι δὲν εἶναι ὁμολογουμένως πλούσιοι.

2. Προκειμένου περὶ μόνου προικῴου ἀκινήτου, ἀδιατιμήτου ἢ οὗ, ὁ προικολήπτης σύζυγος δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἰδιοκατοίκησιν ἄνευ τῆς τηρήσεως ὡς πρὸς αὐτὸν τῶν χρονολογιῶν τῶν στοιχείων α καὶ β τοῦ ἄρθρου 36 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον ὅμως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ προικοδότου πληροῦνται οἱ ὅροι τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου

Ἄρθρον 38.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἰδιοκατοίκησις καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ μίσθιον χρησιμοποιεῖται διὰ κατάστημα (μὴ ἐξαιρουμένων τῶν δημοσίων γραφείων), ἢ οἰκοτροφεῖον (Pension), ἢ διὰ κατ' ἐπιχείρησιν μίσθωσιν δωματίων, ἢ διὰ μικτὴν χρῆσιν ὡς κατοικία ἅμα καὶ κατάστημα, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἡ οἰκοδομικὴ διασκευὴ εἶναι κατὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος ἢ ἦτο κατὰ τὸν χρόνον τῆς συνάψεως τῆς μισθώσεως τοιαύτη, ὥστε νὰ δύναται τοῦτο νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ ἄνευ μεταρρυθμίσεως διὰ κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται, ὅταν τὸ μίσθιον χρησιμοποιῆται ὡς ἐκπαιδευτήριον μετὰ ἢ ἄνευ οἰκοτρόφων, πλὴν ὁ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλλῃ ἀπὸ τῆς 1ης Ἰουλίου 1927 τὴν μισθωτικὴν ἀξίαν τοῦ Σεπτεμβρίου 1914 ἐπὶ τὸν συντελεστὴν 18, ἐὰν ἤθελε τελεσιδίκως ἀπαγγελθῇ ἡ ἰδιοκατοίκησις.

2. Ἀπόφασις περὶ ἐξώσεως ἐκδεδομένη ἤδη καὶ στηριζομένη εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν δὲν ἐκτελεῖται πρὸ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1927.

Ἄρθρον 39.

1. Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις.

α'.) Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων ἔσχεν ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1923 καὶ ἐντεῦθεν διαθέσιμον οἰκίαν ἢ ὄροφον κατάλληλον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου ἵνα ἰδιοκατοικήσῃ, ἀλλ' εἴτε ἐξεμίσθωσε τοὺς χώρους τούτους, εἴτε ἐπώλησε τὸ ἀκίνητον. Τοῦ περιορισμοῦ τούτου ἐξαιρεῖται ἡ περίπτωσις, καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτήτης κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπάρξεως τοῦ διαθεσίμου χώρου δὲν ἠδυνήθη νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως ἕνεκα νόσου ἢ ἄλλης δεδικαιολογημένης αἰτίας.

β'.) Ἐὰν ὁ μισθωτής, καθ' οὗ ζητεῖται ἡ ἰδιοκατοίκησις, εἶναι ἄπορος κατὰ τὸ ἄρθρον 15 ἀριθμὸς 1 τοῦ παρόντος.

γ'.) Ἂν ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων εἶναι ἰατρὸς (πολιτικὸς ἢ στρατιωτικός), ἐπίσης ἐὰν εἶναι ἰδιοκτήτης ἐφημερίδος ἀνελλιπῶς ἐκδιδομένης ἢ δικηγόρος, ἔχοντες τὰ γραφεῖα αὐτῶν ἐν τῷ μισθίῳ.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ στοιχ. β' τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου χωρεῖ ἰδιοκατοίκησις, ἂν προσφέρηται τῷ μισθωτῇ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκατοικήσοντος οἴκημα ἐπαρκὲς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου, ἄνευ δὲ οὐδεμιᾶς αὐξήσεως μισθώματος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης τῆς οἰκίας, ἣν παρέχει ὁ ἰδιοκατοικῶν, λαμβάνει παρά τε τοῦ μισθωτοῦ ὡς καὶ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ὅ,τι εἰσέπραττεν ὁ ἰδιοκατοικήσας μισθωτής του, πᾶσα δ' ἐπὶ πλέον διαφορὰ θέλει βαρύνει τὸν τελευταῖον τοῦτον.

3. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὅ τε ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μισθωτὴς ἢ τις τῶν μετ' αὐτῶν συνοικούντων οἰκείων, ἀνήκουν εἰς τὰς αὐτὰς κατηγορίας, ἔστω καὶ ὑπὸ διάφορον ἰδιότητα, τὸ δικαίωμα τοῦ ἰδιοκτήτου ὑπερισχύει.

4. Ἐν τῇ περιπτώσει τοῦ προηγουμένου ἀριθ. 3 ἐφ' ὅσον ὁ ἐξωθούμενος ἐκ τῶν κατὰ τὸ στοιχ. β' τοῦ ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου προσώπων ἤθελε ὑποχρεωθῇ εἰς μεῖζον μίσθωμα διὰ τὴν κατεχομένην καὶ προσφερομένην ὑπὸ τοῦ ἰδιοκατοικήσοντος οἰκίαν, ἡ διαφορὰ μεταξὺ τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου μισθώματος καταβάλλεται προσθέτως ὑπὸ τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 15 ἀριθ. 3 τοῦ παρόντος.

5. Δὲν χωρεῖ ἐπίσης ἰδιοκατοίκησις ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἰδιοκτήτης παρῃτήθη ὁποτεδήποτε μέχρι τοῦδε ἢ παραιτηθῇ εἰς τὸ μέλλον ἐγγράφως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκατοικήσεως.

Ἄρθρον 40.

1. Ἰδιοκτήτης, κατοικῶν ἐν ἰδίῳ αὐτοῦ ἀκινήτῳ ἢ ἐν ὀρόφῳ ἢ διαμερίσματι ἰδίας αὐτοῦ οἰκίας, δύναται νὰ μετοικήσῃ εἰς ἕτερον αὐτοῦ ἀκίνητον ἢ εἰς ἕτερον ὄροφον ἢ διαμέρισμα ἐκμεμισθωμένον, ἐὰν αἱ οἰκογενειακαί, ἀτομικαί, οἰκονομικαί, ἐπαγγελματικαὶ καὶ λοιπαὶ συνθῆκαι αὐτοῦ ἐν σχέσει πρὸς τὰς τοῦ μισθωτοῦ δικαιολογοῦσι τὴν τοιαύτην ἐναλλαγὴν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, ὅστις ἅμα κανονίζει τὸ ποσὸν τοῦ μισθώματος.

2. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης καὶ ὁ μισθωτὴς τελῶσιν ὑπὸ τοιαύτας ὁμοίας συνθήκας, ἡ αἴτησις τοῦ ἰδιοκτήτου γίνεται δεκτή.

3. Ἐπὶ τῆς ἐναλλαγῆς ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων τῆς αὐτῆς οἰκίας δὲν ἰσχύουσιν αἱ περὶ ἀργίας τοῦ δικαιώματος

τῆς ἰδιοκατοικήσεως διατάξεις τοῦ ἀριθ. 1 στοιχ. β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

4. Τὸ ἐκ τοῦ παρόντος ἄρθρου δικαίωμα πρὸς ἐναλλαγὴν ὀρόφων ἀργεῖ, ὁσάκις ὁ ἰδιοκτήτης κατοικῶν πρότερον ἐν ἑτέρᾳ οἰκίᾳ αὐτοῦ, ἐξεμίσθωσε ταύτην καὶ κατέλαβε διαμέρισμα ἄλλης οἰκίας του, ἐφ' ἧς ἀξιοῖ ἤδη ἐναλλαγὴν ὀρόφου.

"Αρθρον 41.

1. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 36, 37 ἀριθμ. 1, 38 καὶ 40 τοῦ παρόντος, ὁ θέλων νὰ ἀσκήσῃ τὰ ἐν αὐτοῖς δικαιώματα ὀφείλει ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἀριθμοῦ 2 τοῦ ἄρθρου 37 τοῦ παρόντος ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς προικὸς νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν μισθωτὴν περὶ τούτου διὰ δηλώσεως, μνημονευούσης πάντας τοὺς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὅρους καὶ κοινοποιουμένης διὰ δικαστικοῦ κλητῆρος, ὁ δὲ μισθωτὴς ὑποχρεοῦται ἐντὸς προθεσμίας δέκα πέντε ἡμερῶν νὰ δηλώσῃ διὰ κοινοποιήσεως τὴν ἀποδοχὴν ἢ μὴ τῆς αἰτήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ μίσθιον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἀποδοχῆς του. Ἐν περιπτώσει δὲ σιωπῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν του ἐντὸς ἑτέρου μηνὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

2. Διὰ τῆς ἀποφάσεώς του ὁ πρόεδρος κανονίζει τὰς προθεσμίας τῆς ἐκκενώσεως καὶ πάσας τὰς λοιπὰς λεπτομερείας κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

"Αρθρον 42.

1. Ἰδιοκτήτης, ἀσκήσας τὸ ἐκ τῶν προηγουμένων ἄρθρων δικαίωμα καὶ ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἀφ' ἧς ἐξεκενώθη τὸ μίσθιον, μὴ χρησιμοποιήσας αὐτὸ συνεχῶς ἄνευ εὐλόγου αἰτίας, δι' ὃν λόγον ἠξίωσεν, ἐπὶ χρονικὸν διάστημα δύο ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ μισθωτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ ἐξωσθέντι μισθωτῇ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου ἐπηυξημένου μισθώματος, ἐπιδικαζομένης ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΗ' καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως, ἐφ' ὅσον ὁ μισθωτὴς ἤθελεν ὑποστῇ ζημίαν μείζονα τοῦ ἄνω ποσοῦ.

2. Ἰδιοκτήτης, ἐπιτυχὼν ἰδιοκατοίκησιν κατὰ τὰ προηγούμενα διατάγματα περὶ ἐνοικιοστασίου καὶ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας μὴ ἰδιοκατοικήσας συνεχῶς μέχρι τῆς 31 Αὐγούστου 1927, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ ἐξωσθέντι μισθωτῇ χρηματικὴν ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ τετραπλάσιον τοῦ ἐτησίου ηὐξημένου μισθώματος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως διὰ πᾶσαν πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ζημίαν.

3. Ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐξωσθέντος τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ συμφώνως τῷ προορισμῷ του, ἐὰν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχουν σοβαροὶ λόγοι δικαιολογοῦντες ταύτην πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐξωσθέντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμίαν λαμβάνει ὁ μισθωτὴς ἀποζημίωσιν, ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκτελεῖται καὶ κατὰ τοῦ τρίτου μισθωτοῦ ἢ τυχὸν ἀγοραστοῦ, τοῦ ἐγκατασταθέντος ἐν τῷ μισθίῳ.

4. Ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἰδιοκτήτης ἐπέτυχε δυνάμει τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων ἢ τοῦ παρόντος ἀπόφασιν εἴτε ἰδιοκατοικήσεως εἴτε ἐναλλαγῆς ὀρόφων ἢ διαμερισμάτων καὶ δὲν ἐξετέλεσε ταύτην, δὲν δύναται νὰ ἀσκήσῃ νέαν ἀγωγὴν οὔτε ἰδιοκατοικήσεως οὔτε ἐναλλαγῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Ἰδιόχρησις

"Αρθρον 43.

Ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος χορηγουμένη παράτασις αἴρεται ἐπὶ καταστημάτων χάριν ἰδιοχρήσεως πρὸς ἐνάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος ἐν γένει, βιομηχανίας ἢ τέχνης, ἢ πρὸς ἀπαραίτητον ἐξυπηρέτησιν πληρεστέρας καὶ σκοπιμωτέρας λειτουργίας αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς ἀσκεῖ τὸ ἐπάγγελμά του εἰς μίσθιον μὴ ἀνῆκον εἰς αὐτόν, ἐν τῇ αὐτῇ πόλει πρὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1925 καὶ εἶναι κύριος τοῦ μισθίου πρὸ τῆς 1 Ἰουνίου 1927.

"Αρθρον 44.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως ἀργεῖ εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α'.) Ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς εἶναι νομικὸν πρόσωπον, πλὴν ἐκείνων ἅτινα ἐξυπηρετοῦσι φιλανθρωπικοὺς ἢ ἐπιστημονικοὺς σκοπούς. β'.) Ἐπὶ μισθωτῶν εἰσελθόντων τὸ πρῶτον εἰς τὸ μίσθιον μετὰ τὴν 1 Σεπτεμβρίου 1925. γ'.) Ἐπὶ μισθίων, ἐν οἷς εἶναι ἐγκατεστημέναι παρὰ τοῦ μισθωτοῦ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, ἔστω καὶ ἂν αὗται δὲν ἀποτελοῦν τὸ ὅλον τῆς ἀσκουμένης ἐν τῷ μισθίῳ ἐπιχειρήσεως. δ'.) Ἐπὶ μισθωτῶν, παρ' οἷς κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ὑφίστανται ἐξαιρετικῶς δυσχερεῖς οἰκονομικαὶ συνθῆκαι, καθιστῶσαι ἀδύνατον τὴν ἀλλαχοῦ ἄσκησιν τῆς ἐπιχειρήσεως, ἂν ἤθελε διαταχθῇ ἰδιόχρησις.

"Αρθρον 45.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοχρήσεως ἀσκεῖται ἄνευ τινὸς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 43 καὶ 44 στοιχ. α' ἕως γ' τοῦ παρόντος ἀναγραφομένων περιορισμῶν εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις: α'.) Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς ὁ ἐκμισθωτὴς εἶναι πρόσωπον, στρατευθὲν κατὰ τοὺς ἀπὸ τοῦ 1912 καὶ ἐντεῦθεν πολέμους, ἢ ἐθελοντὴς κατ' αὐτοὺς ἢ ἀξιωματικὸς ἀποστρατευθείς, ἢ κατιών, ἀνιὼν ἢ ἀδελφὸς τοιούτων προσώπων, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ συμβάσει εἶχεν ὁπωσδήποτε συμφωνηθῇ ἡ ἀπόδοσις τοῦ μισθίου, ἢ ἡ μίσθωσις συνωμολογήθη ἕνεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως. β'.) Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἰδιοκτητῶν ὀρφανῶν πατρός, μὴ δυναμένων μέχρι τοῦδε λόγῳ τῆς ἀνηλικιότητός των νὰ ἀσκοῦν ἐπάγγελμα, ἢ χηρῶν καὶ προτιθεμένων ἤδη τὸ πρῶτον νὰ ἀσκήσουν τοιοῦτον. γ'.) Ἐφ' ὅσον ὁ ἐκμισθωτὴς εἶχε σύζυγον, πατέρα, ἢ υἱὸν πεσόντα ἐν πολέμῳ. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ ἐκμισθωτοῦ ἀναπήρου ἢ ἔχοντος σύζυγον, ἢ υἱόν, ἢ πατέρα καταστάντα ἀνάπηρον ἐν πολέμῳ. δ'.) Ἐπὶ μισθώσεων, ἐν αἷς ὁ ἐκμισθωτής, ἀσκῶν βιομηχανικὴν ἢ δημοσιογραφικὴν ἐπιχείρησιν ἐπὶ ἰδίου αὐτοῦ ἀκινήτου, ζητεῖ τὴν ἰδιόχρησιν ἐπὶ συνεχομένου πρὸς τοῦτο ἄλλου ἀκινήτου του πρὸς ἐπέκτασιν τῆς ἣν ἀσκεῖ ἐπιχειρήσεως καὶ τῶν μηχανικῶν αὐτῆς ἐγκαταστάσεων, ἐφ' ὅσον τοῦτο, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου, εἶναι ἀπολύτως ἀπαραίτητον διὰ τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐπιχειρήσεως. ε'.) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς ἀσκῇ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει τὴν αὐτὴν ἢ διάφορον ἐπιχείρησιν εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς καταστήματα. στ'.) Ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταστήματος ἢ συνεταῖρος αὐτοῦ εἶναι ἢ γίνῃ κύριος καταστήματος, ὅπερ ἤθελε καταστῇ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐλεύθερον μισθώσεως καὶ εἰς ὃ δύναται ἀζημίως κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Προέδρου νὰ μεταφέρῃ τὴν ἐπιχείρησίν του. Διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἡ προθεσμία ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοχρήσεως τοῦ ἄρθρου 47 ἀριθ. 1 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 41 ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος, ἄρχεται ἀφ' ἧς ὁ μισθωτὴς ἀποκτήσῃ τὸ ἐλεύθερον μισθώσεως κατάστημα.

"Αρθρον 46.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 43, 44 καὶ 45 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ὅταν ὁ ἰδιοκτήτης εἶναι ἀνιών, κατιὼν ἢ ἀδελφὸς τοῦ ἐπαγγελματίου ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ζητεῖται ἡ ἰδιόχρησις.

2. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐφ' ὅσον ὁ δικαιούμενος εἰς ἰδιόχρησιν δὲν πρόκειται νὰ ἐνασκήσῃ εἰς τὸ μίσθιον τὴν αὐτήν, ἣν μέχρι τοῦδε ἤσκει ἐπιχείρησιν, ἀλλὰ ἑτέραν παραπλησίαν τοιαύτην, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου.

3. Ὁ ζητῶν τὴν ἰδιόχρησιν ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν καθ' οὗ ἀσκεῖται ἡ ἰδιόχρησις μισθωτήν του ὁλόκληρον, ὅπερ κατέχει κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος μίσθιον κατάστημα, ἀδιαφόρως ἂν ἡ μίσθωσις ἔχει συνα-

μολογηθῇ ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ τινος τῶν οἰκείων αὐτοῦ, μεθ' οὗ ἀσκεῖ ἐπάγγελμα ἐν τῷ μισθίῳ. Τὸ κατάστημα τοῦτο δικαιοῦται καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ὑπεκμισθώσῃ πρὸς τὸν ἴδιον αὐτοῦ μισθωτήν, ὑπεισερχόμενον εἰς τὰ ἐκ τοῦ παρόντος δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ ἰδιοκτήτου.

4. Ἐὰν δὲν κατέχῃ κατάστημα, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς προσφορὰν τοιούτου, ἐκτὸς ἂν, κατέχων τὴν 7 Ἀπριλίου 1927, κατέλιπε τοῦτο πρὸς καταστρατήγησιν τῆς παρούσης διατάξεως.

Ἄρθρον 47.

1. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 41 καὶ 42 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀσκήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοχρήσεως.

2. Διατασσομένης ἰδιοχρήσεως, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ἀριθ. 4 τοῦ ἄρθρου 46 δὲν προσφέρεται τῷ μισθωτῇ κατάστημα, ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ αὐτῷ τὰς ἐν τῷ ἑπομένῳ Κεφαλαίῳ «περὶ ἀνοικοδομήσεως» καὶ τὰς ἐν αὐτῷ διακρίσεις καθοριζομένας ἀποζημιώσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'.

Περὶ Ἀνοικοδομήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως μισθίων.

Ἄρθρον 48.

1. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς παρατάσεως τῆς μισθώσεως ἐπιτρέπεται ἀνοικοδόμησις ἢ μεταρρύθμισις παντὸς μισθίου εἴτε κατοικίας, εἴτε καταστήματος εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α'.) Ἐὰν πρόκηται νὰ κατεδαφισθῇ μονόροφος οἰκοδομὴ μετὰ ἢ ἄνευ ὑπογείου πρὸς ἀνέγερσιν νέας ἐχούσης χωρητικότητα χρησιμοποιήσιμον τοὐλάχιστον διπλασίαν τῆς παλαιᾶς, ἐὰν αὕτη ἦτο κατοικία.

β'.) Ἐὰν πρόκηται νὰ ἀνεγερθῇ νέα οἰκοδομὴ ἐπὶ χώρων ἀσκεπῶν, περιφράκτων ἢ μή, ἔστω κἂν ἐπ' αὐτῶν ὑφίστανται γενόμενα παρ' οἱουδήποτε ὑπόστεγα ἢ οἰκοδομήματα ἰσόγεια κατεδαφιζόμενα.

2. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ ἑτοιμορρόπων ἢ πεπαλαιωμένων διωρόφων οἰκοδομῶν ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνοικοδομήσεως χώρου τοὐλάχιστον μεγαλειτέρου κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κατεδαφιζομένου, ἐπὶ δὲ τριωρόφων τοιούτων ὑπὸ τὸν ὅρον ἀνοικοδομήσεως χώρου τοὐλάχιστον ἴσου πρὸς τὸν κατεδαφιζόμενον.

3. Ἡ αὐτὴ διάταξις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ ἐπίσης ἐπὶ παντὸς εἴδους μισθίων, ἐὰν πρόκηται ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐκτελεσθῶσιν ἀνοικοδομήσεις, μεταρρυθμίσεις, ἀνυψώσεις, βελτιώσεις καὶ προσθῆκαι, σκοπὸν ἔχουσαι τὴν ἐπέκτασιν καὶ τὴν σκοπιμωτέραν διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στέγης ἐν γένει διαρρύθμισιν τῶν οἰκοδομῶν.

4. Τῆς κατεδαφίσεως πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ οἱανδήποτε κατὰ τὰ ἄνω μεταρρύθμισιν ἐξαιροῦνται : α'.) Τὰ βιομηχανικὰ ἐργοστάσια καὶ τὰ δι' ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων λειτουργοῦντα τυπογραφεῖα, ἐφ' ὅσον ἡ μετακίνησις τῶν μηχανικῶν καὶ ἄλλων ἐγκαταστάσεων δὲν εἶναι δυνατὴ ἀλλαχοῦ καὶ μάλιστα ἄνευ οὐσιώδους βλάβης αὐτῶν. β'.) Τὰ παντὸς εἴδους σχολεῖα.

5. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῇ ἡλικίᾳ τοῦ μισθίου ἀνέγερσις οἰκοδομῆς, ἢ οἱαδήποτε μεταρρύθμισις τοῦ μισθίου, μὴ παρακωλύουσα οὐσιωδῶς τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἐξαιροῦνται τῆς τοιαύτης διατάξεως ἐπὶ ἐργοστασίων ἢ σχολείων ἡ περιοχὴ ἢ ἡ αὐλὴ μέχρις ἐμβαδοῦ τριακοσίων πεντήκοντα τετραγωνικῶν τετραγωνικῶν μέτρων, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου ὁ χῶρος οὗτος εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ σχολεῖον.

6. Ἐξαιρετικῶς ἐπὶ καταστημάτων ἐπιτρέπεται ἡ κατεδάφισις ὡρισμένου χώρου τοῦ μισθίου, ἐφ' ὅσον ὁ χῶρος οὗτος πρόκειται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὡς εἴσοδος προκειμένου ἐν τῇ περιοχῇ ἢ τῇ αὐλῇ τοῦ μισθίου νὰ ἀνεγερθῇ οἰκοδομή. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν μισθωτὴν τοῦ κατεδαφιζομένου καταστήματος τὴν ἐν ἄρθρῳ 51 τοῦ παρόντος καθοριζομένην ἀποζημίωσιν.

Ἄρθρον 49.

1. Ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ θέλων νὰ προβῇ εἰς τὰς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐν γένει μεταβολάς, εἰσάγει τὴν περὶ αὐτῶν αἴτησιν ἢ ἀγωγήν, ἐνώπιον τοῦ Προέδρου, συνεναγομένων ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ δικογράφῳ πάντων τῶν μισθωτῶν τοῦ περὶ οὗ πρόκειται ἑκάστοτε μισθίου.

2. Ὁ πρόεδρος ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν πάσας τὰς διατάξεις τῶν περὶ ἀνοικοδομήσεως ἄρθρων τοῦ παρόντος καὶ δὴ α'.) Νὰ ἐκθέτῃ εἰδικῶς τοὺς λόγους, ὧν ἕνεκα δέον νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων. β'.) Νὰ μεριμνᾷ ἐπίσης περὶ τῆς ὅσον ἔνεστιν ἐλαφροτέρας ἐνοχλήσεως τοῦ μισθωτοῦ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν εἶναι ἀναγκαία ἡ ἀπομάκρυνσις αὐτοῦ. γ'.) Νὰ ἀναφέρῃ πᾶν ὅ,τι κρίνει λυσιτελὲς πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἰδιοκτήτου καὶ τοῦ μισθωτοῦ.

3. Ὁ πρόεδρος δύναται πρὸς διαφώτισιν αὐτοῦ νὰ διατάσσῃ αὐτοψίαν καὶ πραγματογνωμοσύνην.

Ἄρθρον 50.

1. Ἡ κατεδάφισις δὲν ἀπαγγέλλεται ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ στερεοῦ οἰκήματος, ὅπερ δύναται νὰ βαστάσῃ τὴν νέαν οἰκοδομὴν καὶ νὰ ὑποστῇ τὴν προσθήκην ὀρόφων ἢ τὰς ἄλλας μεταρρυθμίσεις.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ μισθωτὴς παραμένει ἐν τῷ μισθίῳ, ἢ τούτου μὴ ὄντος δυνατοῦ, ἀπομακρύνεται προσωρινῶς, ἐγκαθιστάμενος αὖθις μόλις αἱ οἰκοδομικαὶ ἐργασίαι ἐπιτρέψωσι τοῦτο.

3. Ἐφ' ὅσον παραμένει ὁ μισθωτὴς ἐν τῷ μισθίῳ, δικαιοῦται εἰς ἀνάλογον μείωσιν τοῦ μισθώματος, ἐὰν ἐκ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων παρακωλύεται ἡ πλήρης χρῆσις τοῦ μισθίου, καὶ εἰς ἐπανόρθωσιν τῶν θετικῶν ζημιῶν, ἃς ἤθελεν ὑποστῇ, οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν διαφυγόντων κερδῶν ἕνεκα τυχὸν τῆς μειώσεως τῶν ἐργασιῶν του, προκειμένου περὶ καταστήματος.

4. Ἐὰν πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων εἶναι ἐπιβεβλημένη ἀπαραιτήτως ἡ προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις τοῦ μισθωτοῦ, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει κατ' ἰδίαν ἐπιλογὴν νὰ προσφέρῃ τῷ μισθωτῇ ἐπαρκὲς οἴκημα διὰ προσωρινὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ, καταβάλλων καὶ τὸ τυχὸν ἐπὶ πλέον τῆς δαπάνης, ἢ νὰ παράσχῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας πρὸς προσωρινὴν ἐγκατάστασιν, ὁριζομένας κατὰ ποσὸν ὑπὸ τοῦ προέδρου, καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ ἅμα πᾶσαν θετικὴν ζημίαν κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ὡρισμένα. Ἐν ταῖς θετικαῖς ζημίαις περιλαμβάνονται καὶ πάντα τὰ ἔξοδα μετακινήσεως καὶ ἐπανεγκαταστάσεως ἐν τῷ μισθίῳ, ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ προέδρου.

5. Εὐθὺς ὡς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν ἤθελε περαιωθῇ τὸ κατάλληλον πρὸς ἐπανεγκατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ διαμέρισμα, δικαιοῦται οὗτος νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ μισθίῳ ὡς μισθωτὴς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένης παρατάσεως. Τὴν τοιαύτην ἐπανεγκατάστασιν διατάσσει ἐν ἀνάγκῃ ὁ πρόεδρος.

6. Ὁ μισθωτὴς ἀπὸ τῆς ἐπανεγκαταστάσεως καταβάλλει μίσθωμα, ὅπερ ἐν διαφωνίᾳ ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μισθωτικῶν συνθηκῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐπανεγκαταστάσεως, ἐλαττούμενον ὅμως κατὰ τὸ ἓν ἕκτον τοῦ οὕτω κανονισθησομένου.

Ἄρθρον 51.

1. Προκειμένου περὶ ἐφαρμογῆς τῆς περιπτώσεως τοῦ ἄρθρου 48 ἀριθμὸς 1 καὶ 2 ὁ ἰδιοκτήτης εἰς οὐδεμίαν προσφορὰν ἄλλης κατοικίας ἢ καταστήματος ὑποχρεοῦται. οὔτε εἰς ἐπανεγκατάστασιν, ἀλλ' ὀφείλει μόνον νὰ καταβάλῃ εἰς τοὺς μισθωτὰς ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ ἐνικύσιον μίσθωμα.

2. Προκειμένου περὶ βιομηχανικοῦ ἐργοστασίου, μὴ ὑπαγομένου εἰς τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ ἄρθρου 48, ἡ ἄνω ἀποζημίωσις ὁρίζεται κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ προέδρου

εἰς τὸ πενταπλάσιον μέχρι τοῦ ὀκταπλασίου τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

3. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, καθ' ἣν δὲν εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπανεγκατάστασις τοῦ μισθωτοῦ καὶ δὲν προσφέρεται αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἕτερον οἴκημα, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει νὰ προκαταβάλῃ τῷ μισθωτῇ ἀποζημίωσιν ἴσην πρὸς τὸ τριπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος.

4. Μίσθωμα ἐν γένει λογίζεται τὸ κατὰ τὸ παρὸν ἐπηυξημένον τοιοῦτον μετὰ τῶν τυχὸν ἐκ τοῦ ὑπομισθώματος ποσοστῶν. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ περιπτώσει κανονίζεται ὑπὸ τοῦ προέδρου τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν μισθωτὴν καὶ ὑπομισθωτὴν ἢ τὸν συνεργάτην αὐτῶν μέρος ἐκ τῶν δαπανῶν μετακομίσεως ὡς καὶ τῆς ἀποζημιώσεως. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον αἱ μέχρι τῆς 7 Ἀπριλίου 1927 ὑπομισθώσεις καὶ τὰ κατ' αὐτὰς συνωμολογημένα ὑπομισθώματα ὡς καὶ ἡ μέχρι τῆς ἡμέρας ταύτης γινομένη χρῆσις τοῦ μισθίου.

5. Ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει προσέτι νὰ καταβάλῃ τὰς ἀναγκαίας δαπάνας μετακομίσεως, ἃς ἐν διαφωνίᾳ κανονίζει ὁ πρόεδρος.

6. Πρὸ τῆς καταβολῆς τῶν ἐν τῷ παρόντι ἀποζημιώσεων δὲν ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ μισθωτοῦ, ἢ ὑπομισθωτοῦ, συνεταίρου ἢ συνεργάτου ἡ περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις.

Ἄρθρον 52.

1. Ἐν ᾗ περιπτώσει ἰδιοκτήτρια ἀνώνυμος Ἑταιρεία παντὸς εἴδους, ἔχουσα μετοχικὸν κεφάλαιον μετ' ἀποθεματικοῦ ἄνω τῶν εἴκοσι ἑκατομμυρίων δραχμῶν, ἤθελεν ἐπιχειρήσῃ οἱασδήποτε μεταβολὰς πρὸς ἀνοικοδόμησιν ἢ ἄλλας μεταρρυθμίσεις, ἵνα ἐγκαταστήσῃ τὰ γραφεῖα ἢ τὰς κατ' ἐπέκτασιν ἐπιχειρήσεις αὐτῆς, ὑποχρεοῦται αὕτη εἴτε νὰ διαρρυθμίσῃ τὸ σχέδιον τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ τῶν μεταρρυθμίσεων οὕτως ὥστε νὰ εἶναι δυνατὴ πάντως ἡ ἐν τῇ νέᾳ οἰκοδομῇ ἐπανεγκατάστασις τῶν μισθωτῶν, ὑπομισθωτῶν συνεταίρων ἢ συνεργατῶν, ἐφ' ὅσον συναινοῦσιν οὗτοι, εἴτε νὰ παράσχῃ αὐτοῖς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς παρατάσεως ἄλλους χώρους καταλλήλους δι' ὃν ἐχρησιμοποιοῦντο τὰ μίσθια σκοπόν. Ἡ διαφορὰ τοῦ μισθώματος βαρύνει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον τὴν Ἑταιρείαν.

2. Τῆς ὡς ἄνω ὑποχρεώσεως πρὸς ἐπανεγκατάστασιν ἢ παροχὴν ἄλλων χώρων καταλλήλων ἀπαλλάσσεται ἡ Ἑταιρεία, ἂν προσφέρῃ τοῖς ἄνω προσώποις ἀνάλογον ἀποζημίωσιν ὁριζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου. Ἡ τοιαύτη ἀποζημίωσις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐλάσσων τοῦ δεκαπλασίου τοῦ ἐτησίου ἐπηυξημένου κατὰ τὸ παρὸν μισθώματος, οὐδὲ μείζων τοῦ εἰκοσαπλασίου τοῦ αὐτοῦ μισθώματος.

3. Προκειμένου περὶ μεμισθωμένων διαμερισμάτων καὶ ἐπιπέδων σιδηροδρομικῶν Ἑταιρειῶν, ὡς καὶ πάσης κτήσεως αὐτῶν, ἅτινα διατίθενται διὰ τὴν κοινὴν χρῆσιν ἢ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν σιδηροδρόμων καὶ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν, καταβάλλονται μόνον αἱ ἀποζημιώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, κανονιζόμεναι ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τοὺς ἐν αὐτῷ εἰδικωτέρους ὁρισμούς.

4. Κατὰ πάσας τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 4 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

5. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία, ἡ θέλουσα νὰ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς ἀνοικοδομήσεως ἢ τῶν μεταρρυθμίσεων, ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου διὰ δηλώσεως, κοινοποιουμένης ἐντὸς 4 μηνῶν ἀπὸ τοῦ τέλους τοῦ παρόντος, τοὺς μισθωτάς, ὑπομισθωτὰς συνεταίρους ἢ συνεργάτας, καὶ ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς τῆς δηλώσεως ὑπ' αὐτῶν νὰ εἰσαγάγῃ τὴν σχετικὴν ἀγωγὴν ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς δηλώσεως κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

6. Γινομένης ἀποδεκτῆς ὑπὸ τῶν ἄνω προσώπων τῆς δηλώσεως, ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀποδοχῆς ἢ ἄλλως ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς κοινοποιήσεως τῆς διατασσούσης τὴν ἔξωσιν ἀποφάσεως, παρέχεται εἰς τὰ εἰρημένα πρόσωπα χρονικὸν διάστημα τριῶν μηνῶν πρὸς ἐκκένωσιν τοῦ μισθίου.

7. Πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως πάντων τῶν ἄνω ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ὅρων δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκκένωσις τοῦ μισθίου καὶ ἡ ἔναρξις οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν.

Ἄρθρον 53.

1. Οἱ ὑπομισθωταὶ ἀπολαύουσι πάντων τῶν ἐκ τοῦ παρόντος κεφαλαίου δικαιωμάτων ὡς πρὸς τε τὴν ἐπανεγκατάστασιν, τὰς ἀποζημιώσεις καὶ τὰς δαπάνας μετακινήσεως.

2. Πᾶσα περὶ πάντων τούτων διαφορὰ μεταξὺ ἰδιοκτήτου, μισθωτοῦ καὶ ὑπομισθωτοῦ λύεται ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὰς προηγουμένας διατάξεις καὶ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

3. Αἱ περὶ ἀνοικοδομήσεως διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ὁσάκις πρόκειται: α'.) Περὶ τῆς ἐννόμου σχέσεως τῆς ἐπιφανείας μεταξὺ ἰδιοκτήτου καὶ ἐπιφανειούχου. β'.) Περὶ προσκυρώσεως κατὰ τὸ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. καὶ γ'.) Περὶ ἀνοικοδομήσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς κηρυσσομένων ὡς ἑτοιμορρόπων καὶκατεδαφιστέων.

4. Ἐν ταῖς περιπτώσεσι τῶν στοιχείων β' καὶ γ' τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ, ἐπακολουθούσης ἀνοικοδομήσεως, ἀποφαίνεται ὁ πρόεδρος κατὰ τὴν κρίσιν ἀνδρὸς ἀγαθοῦ ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῶν ὀφειλομένων τῷ μισθωτῇ ἀποζημιώσεων, χωρὶς νὰ δεσμεύηται ἐκ τῶν ὁριζομένων ἐν τοῖς ἄρθροις 51 καὶ 52 ποσῶν, ἅτινα ὅμως οὐδέποτε δύναται νὰ ὑπερβῇ.

Ἄρθρον 54.

1. Αἱ περὶ ἀνοικοδομήσεως καὶ μεταρρυθμίσεως διατάξεις πάντων τῶν προηγουμένων ἄρθρων ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν οὔπω ληξασῶν μισθώσεων, ἐφ' ὅσον ὅμως αἱ σκοπούμεναι μεταβολαὶ δὲν ἤθελονεῖναι ἀπολύτως ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν χρῆσιν τοῦ μισθίου.

2. Ὁ περιορισμὸς τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ δὲν ἰσχύει, ἂν ὁ ἰδιοκτήτης προσφέρῃ ὡς ἀποζημίωσιν τὸ διπλοῦν τοῦ ἐν τῷ ἀριθμῷ 3 τοῦ ἄρθρου 51 τριπλασίου.

3. Ἡ διάταξις τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζεται ἐν γένει ἐπὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρον 55.

1. Αἱ μέχρι τοῦδε ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις λόγῳ ἀνοικοδομήσεως ἢ μεταρρυθμίσεων καὶ μήπω ἐκτελεσθεῖσαι διατηροῦσι τὸ κῦρος καὶ τὴν ἰσχύν αὐτῶν μόνον ὡς πρὸς τὰς διατάξεις αὐτῶν, τὰς συμφωνούσας πρὸς τὸ παρόν, αἱ δὲ τυχὸν ὑπ' ἐκείνων διατασσόμεναι ἀποζημιώσεις καὶ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις περιορίζονται εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος καθοριζομένας.

2. Ὁσάκις δυνάμει ἀποφάσεως ἐκδοθείσης ἐπὶ τῇ βάσει τῶν προϊσχυσάντων ἐνοικιοστασίων, ὑπεχρεώθη ὁ ἰδιοκτήτης νὰ καταβάλῃ εἰς τὸν λόγῳ ἀνοικοδομήσεως ἢ μεταρρυθμίσεων ἐξωσθέντα πρώην μισθωτήν του τὴν ἐπὶ πλέον διαφορὰν τοῦ μισθώματος τῆς εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου προσενεχθείσης οἰκίας, ἡ τοιαύτη ὑποχρέωσις παύει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1927, ἐκτὸς ἂν πρόκηται περὶ μισθωτῶν ἐκ τῶν ἐν ἄρθρῳ 15 ἀριθμὸς 1 ἀναγραφομένων.

Ἄρθρον 56.

1. Ἰδιοκτήτης, ἐπιτυχὼν κατὰ τὰ προηγούμενα καὶ τὸ παρὸν Διατάγματα περὶ ἐνοικιοστασίου ἔξωσιν τοῦ μισθωτοῦ ἐπὶ κατεδαφίσει καὶ ἀνοικοδομήσει ἢ προσθήκῃ ὀρόφου καὶ μὴ ἐνεργήσας ἀδικαιολογήτως τὴν κατεδάφισιν ἢ ἀποστέγασιν ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκκενώσεως τοῦ μισθίου, μηδ' ἀρχίσας ἀνοικοδόμησιν ἐντὸς ἑτέρων δύο μηνῶν, ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ τῷ μισθωτῇ χρηματικὴν ἱκανοποίησιν ἴσην πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἐπιδικαζομένην ὑπὸ τοῦ προέδρου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΒΧΠ' καὶ τοῦ παρόντος, ἐπιφυλασσομένης καὶ πάσης ἄλλης ἀποζημιώσεως ἐφ' ὅσον ὁ ἐξωσθεὶς μισθωτὴς ὑπέστη ἢ θέλει ὑποστῇ καὶ μείζονας τοῦ ποσοῦ τούτου ζημίας.

2. Εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις τοῦ προηγουμένου ἀριθ-

μοῦ ὑπόκειται καὶ ὁ ἰδιοκτήτης, ὁ παρακωλύων μετὰ τὴν συντέλεσιν τῶν ἔργων τὴν ἐπανεγκατάστασιν τοῦ μισθωτοῦ, ὁσάκις αὕτη ἐτέθη ἐν τῇ ἀποφάσει ὡς ὅρος διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων.

3. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ὁ πρόεδρος δύναται νὰ διατάξῃ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐξωσθέντος τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτοῦ ἐν τῷ μισθίῳ, συμφώνως τῷ προορισμῷ του, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν του συντρέχωσι σοβαροὶ λόγοι δικαιολογοῦντες ταύτην πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ἐξωσθέντος. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμίαν λαμβάνει ὁ μισθωτὴς ἀποζημίωσιν, ἡ δὲ ἀπόφασις ἐκτελεῖται κατὰ τοῦ τρίτου μισθωτοῦ ἢ συχνὸν ἀγοραστοῦ τοῦ ἐγκατασταθέντος ἐν τῷ μισθίῳ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΓ'

Παρακράτησις ὑπὲρ ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

Ἄρθρον 57.

1. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1927 πᾶς μισθωτὴς κατοικίας ἢ καταστήματος, ἐπί τε ληξασῶν καὶ μήπω ληξασῶν μισθώσεων καὶ τῶν ἐπὶ νεοδμήτων οἰκοδομῶν, ὧν τὸ μίσθωμα, συμβατικὸν ἢ κανονιζόμενον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ἀνέρχεται εἰς χιλίας τοὐλάχιστον δραχμάς, ὑποχρεοῦται νὰ παρακρατῇ 3 ο]ο ἐκ τοῦ ὅλου ποσοῦ τοῦ μισθώματος διὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1927 μέχρι λήξεως τοῦ ἐνοικιοστασίου χρονικὸν διάστημα καὶ καταβάλλῃ τοῦτο εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου.

2. Τὸ ὡς ἄνω ποσοστὸν δύναται ν' αὐξηθῇ μέχρι 5 ο]ο μετὰ ἐννέα μῆνας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διὰ διατάγματος μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῇ τοῦτο περὶ τῆς πραγματικῆς ἀνεπαρκείας τοῦ ταμείου πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος ὑποχρεώσεών του.

3. Ἡ κράτησις τοῦ ἄνω ποσοστοῦ γίνεται καθ' ἕκαστον μῆνα ὑπὸ τῶν μισθωτῶν, καταβάλλεται δὲ ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸ ταμεῖον ἐνοικιοστασίου τὸ βραδύτερον ἐντὸς τοῦ πρώτου μηνὸς ἑκάστης τριμηνίας, ἐπιτρεπομένης προκαταβολῆς καὶ διὰ πλείονας τριμηνίας.

4. Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος συνομολογηθησομένων μισθώσεων ἡ ὡς ἄνω καταβολὴ γίνεται ἐπίσης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

5. Καθ' ἃς περιπτώσεις τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος καταβλητέον μίσθωμα κατ' Ἰούλιον 1927 εἶνε κατώτερον τῶν χιλίων δραχῶν, ἀνέρχεται δὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο ἀπὸ μεταγενεστέρας δόσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 12, 13 καὶ 24 ἐξήσεων ἡ κατὰ τὰ ἄνω παρακράτησις καὶ ἡ εἰς τὸ ταμεῖον ἐνοικιοστασίου καταβολὴ ἀρχεται ἀπὸ τοῦ μηνός, καθ' ὃν τὸ μίσθωμα ἀνέρχεται εἰς 1.000 τοὐλάχιστον δραχμάς.

6. Τὸ κατὰ τὰ ἄνω ἐκπιπτόμενον ἐκ τοῦ μισθώματος ποσοστὸν δὲν θεωρεῖται ἀποτελοῦν μέρος τῆς προσόδου τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὴν ἐπιβολὴν φόρου καθαρᾶς προσόδου.

7. Οἱ ἄνω μισθωταὶ ὑποβάλλουσι πρὸς τὸν ἁρμόδιον ἐκμίαν ἐντὸς τῶν ἄνω προθεσμιῶν δήλωσιν ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου εἰς καταβάλλουσιν ἅμα τὰ ὀφειλόμενα ποσοστά, ἐπὶ ἐκδόσει γραμματίου παραλαβῆς. Ἐν τῇ δηλώσει ἀναφέρεται τὸ μίσθωμα τοῦ μισθωτοῦ καὶ τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ συμβατικοῦ ἢ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν κανονιζομένου μισθώματος, διακρινόμενον κατὰ τὰς κλιμακηδὸν γινομένας αὐξήσεις, κατὰ τὰ ἄρθρα 13 καὶ 24 τοῦ παρόντος. Ὁ ἐκμίας ἐγγράφει τὴν δήλωσιν ὑπ' αὐξοντα ἀριθμὸν ἐν ἐπὶ τούτῳ τηρουμένῳ βιβλίῳ, οὗ ὁ τύπος ὁρίζεται διὰ διαταγῆς τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. Ὁ αὐξων ἀριθμὸς τῆς ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐγγραφῆς σημειοῦται ἐπί τε τῆς δηλώσεως καὶ τοῦ γραμματίου παραλαβῆς. Αἱ δηλώσεις ταξινομοῦνται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν τῶν ἐπωνύμων τῶν δηλωσάντων.

8. Μισθωτὴς παραλιπὼν τὴν δήλωσιν καὶ καταβολὴν ἢ ἀνακριβῆ δηλώσας ὑπόκειται εἰς ἔξωσιν. Τὴν σχετικὴν ἀγωγὴν δύναται νὰ ἐγείρῃ καὶ τὸ Δημόσιον.

9. Τὰ ἄνω ποσοστὰ τῶν αὐξήσεων δύνανται ἐν καθυστερήσει νὰ εἰσπράττωσιν οἱ ἁρμόδιοι ταμίαι κατὰ τοὺς νόμους περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

10. Ἐν ἀμφισβητήσει μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτῶν περὶ τοῦ ποσοῦ τοῦ κατὰ τὸ παρὸν πληρωτέου μισθώματος, τὸ κατὰ τὸ ἄνω εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου καταβλητέον ποσοστὸν ὑπολογίζεται ἐπὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ ἐκμισθωτοῦ ἀξιουμένου ποσοῦ μισθώματος, ἐν περιπτώσει δὲ μειώσεως τούτου διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως, τὸ περιπλέον καταβληθὲν συμψηφίζεται εἰς τὰς μελλούσας δόσεις.

11. Αἱ προθεσμίαι τῶν ἀριθμῶν 1, 3, 4, 5, καὶ 7 τοῦ ἄρθρου τούτου δύναται νὰ παρατείνωνται ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ἄρθρον 58.

1. Οἱ μισθωταί, οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καταβαλόντες εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου τὸ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐνοικιοστάσια παρακράτημα ἐκ τοῦ μισθώματος διὰ τὸν μέχρι τέλους Αὐγούστου 1927 χρόνον, δικαιοῦνται ὅπως τὸ μέρος τοῦ καταβληθέντος ποσοῦ τὸ ἀντιστοιχοῦν εἰς τοὺς μῆνας Ἰούλιον μέχρι τέλους Αὐγούστου 1927, συμψηφίσωσιν εἰς τὸ κατὰ τὸ παρὸν καταβλητέον παρακράτημα.

2. Οἱ μισθωταί, οἱ μήπω καταβαλόντες εἰς τὸ Ταμεῖον ἐνοικιοστασίου τὸ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐνοικιοστάσια παρακράτημα, ὀφείλουσι νὰ καταβάλωσιν αὐτὸ ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ὑπολογιζόμενον κατὰ τὰ προϊσχύσαντα ἐνοικιοστάσια, διὰ μόνον τὸν μέχρι τέλους Ἰουνίου 1927 χρόνον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΔ'.

Δικονομικαὶ διατάξεις.

Ἁρμοδιότης καὶ διαδικασία.

Ἄρθρον 59.

1. Πᾶσα διαφορά, ἐφ' ὅσον εἰδικῶς δὲν ὁρίζεται ἄλλως μεταξὺ οἱωνδήποτε προσώπων, στρεφομένη περὶ τὴν ἑρμηνείαν καὶ ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἢ τῶν προηγουμένων ἐνοικιοστασίων, ὡς καὶ πᾶσα ἐν γένει διένεξις μεταξὺ ἐκμισθωτοῦ καὶ μισθωτοῦ ὡς πρὸς τὰ ἑκατέρωθεν δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις, ὑπάγεται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῆς τοποθεσίας τοῦ ἀκινήτου, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει Πρωτοδικεῖον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Εἰρηνοδίκου ἀνεξαρτήτως ποσοῦ.

2. Διαδικασία ἀκολουθεῖται ἐν γένει ἡ τοῦ νόμου ΒΧΗ' περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 19)21 Μαρτίου 1923 καὶ τοῦ νόμου 3239 τῆς 8)10 Δεκεμβρίου 1924 καὶ τοῦ παρόντος.

3. Ἡ σύνθεσις τοῦ ἐφετείου ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ παρόντος καὶ τοῦ νόμου ΒΧΗ' δικῶν γίνεται διὰ πέντε ἐφετῶν, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ Προέδρου.

4. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. τῆς 19 Μαρτίου 1923, ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 3239 τοῦ 1924 «περὶ τροποποιήσεως τοῦ νόμου ΒΧΗ' περὶ ἐξώσεως δυστροπούντων μισθωτῶν» τιθεμένη προθεσμία συζητήσεως μέχρι 15 ἡμερῶν δὲν ἰσχύει διὰ τὸ ἐφετεῖον, ὡς πρὸς τὰς ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου καὶ τοῦ νόμου ΒΧΗ' δίκας, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς προσβαλλομένης ἀποφάσεως δὲν διατάσσεται ἔξωσις.

5. Ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ Εἰρηνοδίκης δύναται νὰ ὁρίσῃ ἐν τῇ ἀποφάσει του καὶ τὰ ἑκάστοτε ἐνδεικνυόμενα νόμιμα μέτρα καὶ ἀπαγγείλῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τούτων χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 50.000 δραχμῶν.

6. Προκειμένου περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως ἢ ἀθετήσεως ὅρου τῆς συμβάσεως κατὰ τοὺς ἀριθ. 6 καὶ 11 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ παρόντος διατηρεῖται ἡ λόγῳ ποσοῦ ἀρ-

μοδιότης τοῦ Εἰρηνοδίκου, ἡ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ΒΧΗ' νόμου ὡς ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ 3239 τῆς 8)10 Δεκεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 60.

1. Ἐπὶ ἀγωγῆς περὶ ἐξώσεως λόγῳ καθυστερήσεως τοῦ μισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 34 καὶ 57 καταβολῶν ἡ ἐνώπιον τοῦ προέδρου, εἰρηνοδίκου ἢ τοῦ δικαστηρίου καταβολὴ τούτων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν ὁριζομένων δικαστικῶν ἐξόδων ἐπάγεται, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστοῦ, τὴν κατάργησιν τῆς δίκης.

2. Ὁ Πρόεδρος δύναται κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ χορηγήσῃ ἀναστολὴν ἐκτελέσεως τῆς περὶ ἐξώσεως ἀποφάσεως, ἀλλ' οὐδέποτε αἱ ἀναστολαὶ αὗται δύνανται νὰ ὑπερβῶσιν ἐν συνόλῳ τοὺς τρεῖς μῆνας.

Ἐκκρεμεῖς δίκαι καὶ ἐκδεδομέναι ἀποφάσεις.

Ἄρθρον 61.

1. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καταργεῖται πᾶσα μήπω περατωθεῖσα περὶ ἐξώσεως δίκη καὶ πᾶσα προεκδεδομένη καὶ μήπω ἐκτελεσθεῖσα περὶ ἐξώσεως ἀπόφασις, πλὴν τῶν περὶ δικαστικῶν ἐξόδων διατάξεων αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ὁ λόγος, δι' ὃν ζητεῖται ἐν τῇ δίκῃ ἢ ἀπηγγέλθη ἐν τῇ ἀποφάσει ἡ ἔξωσις, δὲν ἀναγνωρίζεται καὶ κατὰ τὸ παρὸν ὡς λόγος ἐξώσεως. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει προκειμένου περὶ διενέξεων.

2. Αἱ λοιπαὶ ἐκκρεμεῖς δίκαι ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος. Αἱ ἐκκρεμεῖς αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τελεσιδίκων ἀποφάσεων, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάγονται αὗται εἰς τὴν κατὰ τὸν ἀριθ. 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου κατάργησιν, κρίνονται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων διαταγμάτων, μετ' ἀναίρεσιν δὲ ἐκδικάζονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

3. Ἐκδεδομέναι ἀμετάκλητοι ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως, ἐρειδόμεναι εἰς κατεδάφισιν λόγῳ ἀνοικοδομήσεως, ἐκτελοῦνται ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1927.

4) Ἀποφάσεις περὶ ἐξώσεως εἴτε ληξασῶν ἢ μήπω ληξασῶν μισθώσεων, στηριζόμεναι εἰς καθεστέρησιν μισθώματος ἢ τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 34 καὶ 57 καταβολῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν αὐτῶν ἐὰν ὁ μισθωτὴς καταβάλῃ ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἅπαντα τὰ μέχρι 1 Ἰουλίου 1927 μισθώματα, ποσοστὰ τοὺς τόκους αὐτῶν καὶ λοιπὰς καταβολὰς ὡς καὶ τὰς τυχὸν γενομένας ἐν γένει πραγματικὰς δικαστικὰς δαπάνας καὶ τέλη ἐλευθέρως ὁριζόμενα ὑπὸ τοῦ Προέδρου, μὴ δεσμευομένου ἐν τῷ τοιούτῳ καθορισμῷ ὑπὸ τῶν διὰ τῶν προκληθεισῶν ἀποφάσεων ἐπιδικασθέντων τελῶν καὶ ἐξόδων, ἀπὸ δὲ τῆς 1 Ἰουλίου 1927 καὶ ἐφεξῆς τὰ κατὰ τὸ παρὸν ὀφειλόμενα. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 64 ἀριθ. 13 προβλεπόμεναι εἰδικαὶ περιπτώσεις ἰσχύουσι καὶ ἐνταῦθα προκειμένου περὶ μὴ καταβληθέντων μισθωμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'

Μισθώσεις δημοσίου

Ἄρθρον 62.

1. Τὸ Δημόσιον ἐπὶ τῶν ἤδη ὑφισταμένων μισθώσεων ἀπανταχοῦ τοῦ Κράτους, δικαιοῦται νὰ διατηρήσῃ ταύτας καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τοῦ μισθώματος αὐξανομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ πλέον 25 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὅλου ἐπηυξημένου μισθώματος.

2. Πρὸς μίσθωσιν ἐξομοιοῦται καὶ ἡ ἐπίταξις ἢ ὁπωσδήποτε κατάληψις ἀστικοῦ ἀκινήτου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς στρατιωτικῆς ἢ ἄλλης οἱασδήποτε κρατικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν προσφυγικῶν ἀναγκῶν. Τὸ μίσθωμα ἐπὶ τοιούτων περιπτώσεων καθορίζεται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀριθμοῦ 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου

3. Ἐπὶ πασῶν τῶν μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος γενομένων ἐπιτάξεων ἢ καταλήψεων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οἱωνδήποτε ἀστικῶν κτημάτων, ἡ ἐπίταξις ἢ ἡ κατάληψις λύει τὴν τυχὸν προϋπάρχουσαν ἔστω καὶ μὴ λήξασαν ἢ καὶ δυνάμει τοῦ ἐνοικιοστασίου παραταθεῖσαν μίσθωσιν καὶ ὁριστικῶς ἀναιρεῖται ἐφεξῆς πᾶς ἐνοχικὸς δεσμὸς μεταξὺ μισθωτοῦ καὶ ἐκμισθωτοῦ, ὅστις θεωρεῖται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὡς ἀπ' εὐθείας ἐκμισθωτὴς τοῦ Δημοσίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

Εἰδικαί τινες διατάξεις διὰ τὴν Θεσσαλονίκην

Ἄρθρον 63.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐνοικιοστασίου δὲν ἰσχύουσι προκειμένου περὶ κατεδαφίσεως κτιρίων ἢ οἱωνδήποτε ἄλλων κατασκευῶν τῆς καείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη κατεδάφισις ἐπιβάλλεται ὑπὸ τῶν σχετικῶν περὶ ἐφαρμογῆς νέου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ ἀνοικοδομήσεως τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως διατάξεων πρὸς διάνοιξιν τῶν νέων ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ πρὸς ἀνέγερσιν νέων ἢ ἐπισκευήν, συμπλήρωσιν καὶ διαρρύθμισιν παλαιῶν κτιρίων.

2. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων κτιρίων χρησιμοποιησίμων τῆς καείσης ἐκτάσεως Θεσσαλονίκης παραχωρηθέντων συνῳδὰ τῷ ἄρθρῳ 4 τοῦ νόμου 2633, ὧν ἡ διαρρύθμισις ἐπισκευὴ καὶ συμπλήρωσις πρὸς προσαρμογὴν εἰς τὸ νέον σχέδιον δὲν ἀπαιτεῖ τὴν πλήρη τούτων ἐκκένωσιν ὑπὸ τῶν μισθωτῶν ἢ οὐδόλως ἀπαιτεῖ ταύτην, ὁ καθορισμὸς τοῦ ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1927 ὀφειλομένου μισθώματος γίνεται ἐν διαφωνίᾳ ὑπὸ τοῦ προέδρου.

3. Ὁ τρόπος τῆς ἐξακριβώσεως ἂν ἀπαιτῆται ἢ μὴ ἐκκένωσις τοῦ κτιρίου καὶ μέχρι ποίου βαθμοῦ καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος δὲν ἐπεκτείνονται ἐπὶ τῶν μισθώσεων, περὶ ὧν προβλέπουσιν οἱ νόμοι 823 καὶ 1354 περὶ τῆς ἀποτεφρωθείσης ζώνης Θεσσαλονίκης, ὡς καὶ πᾶς συμπληρωματικὸς ἢ προστατευτικὸς τούτων νόμος, ὧν οἱ ὁρισμοὶ παραμένουσιν ἄθικτοι.

5. Μὴ θιγομένων τῶν ὁρισμῶν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ 4, πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν παντὸς εἴδους οἰκοδομῶν τῆς καείσης ζώνης Θεσσαλονίκης, τῶν ἀνεγερθεισῶν καὶ περατωθεισῶν μέχρι τῆς 12 Φεβρουαρίου 1925. Τὸ μίσθωμα ὅμως ἐπὶ τούτων κανονίζεται οὐχὶ κατὰ τὰ ἄρθρα 13 καὶ 24, ἀλλ' ἐπὶ τῇ βάσει τῶν συγχρόνων μισθωμάτων ἀναλόγων ἀκινήτων, μεῖον 20 ο)ο μὲν ἐπὶ ληξασῶν μισθώσεων, 30 ο)ο δὲ ἐπὶ μήπω ληξασῶν τοιούτων.

6. Δὲν χωρεῖ ἡ δυνάμει τοῦ παρόντος παράτασις οὐδ' ἄλλος τις ἐκ τούτου περιορισμὸς ἐπὶ τῶν μισθωτῶν τοῦ παραχωρηθέντος εἰς τὸν Σύνδεσμον τῆς Χριστιαν. Ἀδελφότητος τῶν Νέων δημοσίου οἰκοπέδου διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Δεκεμβρίου 1923 Διατάγματος τοῦ ἐκδοθέντος πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου 1923 Ν. Διατάγματος, τοῦ κειμένου παρὰ τὴν Λεωφόρον Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν Δ' Ἐσπραί, καὶ περιγραφομένου ἐν τῷ σχετικῷ παραχωρητηρίῳ. Ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων δικαιοῦται νὰ αἰτήσηται τὴν ἔξωσιν τῶν μισθωτῶν, ὑποχρεουμένη εἰς ἀποζημίωσιν ὁριστέαν ὑπὸ τοῦ προέδρου, ἥτις ὅμως δὲν δύναται νὰ εἶναι μείζων τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ηὐξημένου μισθώματος δύο ἐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΖ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 64.

1. Καθ' ἃς περιπτώσεις θεσπίζονται διὰ τοῦ παρόντος ἐξαιρετικαὶ διατάξεις ὑπὲρ δημοσίων, δημοτικῶν ἢ ἰδιω-

τικῶν ὑπαλλήλων, ἀξιωματικῶν, ἀναπήρων πολέμου, συνταξιούχων ἢ ἀπόρων, ἐφαρμόζονται αὐτοὶ καὶ ὅταν ἐν τῇ συμβάσει τῆς μισθώσεως δὲν εἶναι αὐτοὶ οὗτοι συμβαλλόμενοι εἴτε ὡς ἰδιοκτῆται εἴτε ὡς μισθωταί, ἀλλὰ σύζυγος ἢ ἀνιόντες ἢ κατιόντες ἢ ἀδελφοὶ αὐτῶν, συνοικοῦντες μετ' αὐτῶν ἀπὸ διετίας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Ὅσάκις τὸ ἐν τῇ συμβάσει μίσθωμα ἔχει συνομολογηθῇ εἰς ἀλλοδαπὸν ὑγιὲς νόμισμα, οὐδεμία παρέχεται αὔξησις ἐκ τῶν ὁρισμῶν τῶν προηγουμένων Διαταγμάτων περὶ ἐνοικιοστασίου, ὡς καὶ τοῦ παρόντος.

3. Ἀποφάσεις μειοῦσαι τὸ συμπεφωνημένον μίσθωμα ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγερθεισῶν μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1921 παύουσιν ἰσχύουσαι ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

4. Πᾶσα παντὸς εἴδους Ἑταιρεία, ὡς καὶ πᾶς ἰδιώτης ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ ἐκμισθωτοῦ, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν εἰς αὐτὸν πιστοποιητικὰ περὶ τῶν παρ' αὐτοῖς χρηματικῶν καταθέσεων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων, ἢ περὶ τῶν πρὸς φύλαξιν ἢ ὑπὸ ἐνέχυρον τίτλων αὐτῶν ὡς καὶ περὶ τῶν εἰς τὰ αὐτὰ πρόσωπα ὀφειλομένων ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ποσῶν, πρὸς δὲ καὶ περὶ τῆς ὑπάρξεως παρὰ τῇ Ἑταιρείᾳ ἰδιαιτέρων κιβωτιδίων ἐπ' ὀνόματι τῶν εἰρημένων προσώπων, ἐφ' ὅσον τὰ πιστοποιητικὰ ταῦτα εἶναι χρήσιμα τῷ ἐκμισθωτῇ πρὸς ἀμφισβήτησιν τῆς ἀπορίας τοῦ μισθωτοῦ, ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῆς καταστάσεως τοῦ ὁμολογουμένως πλουσίου.

5. Εἰς τὴν παροχὴν τῶν ἄνω πιστοποιητικῶν κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ὑποχρεοῦται ἐπίσης πᾶσα δημοσία ἀρχὴ καὶ τὰ ἐμπορικὰ καὶ βιοτεχνικὰ ἐπιμελητήρια, ὡς καὶ οἱ οἰκονομικοὶ ἔφοροι καὶ εἰς παροχὴν πιστοποιητικῶν περὶ τῶν γενομένων πρὸς αὐτοὺς δηλώσεων τῶν παντὸς εἴδους προσόδων τοῦ μισθωτοῦ ἢ τῶν μετ' αὐτοῦ συνοικούντων οἰκείων.

6. Αἱ περὶ μισθώσεως διατάξεις τοῦ ἀστικοῦ δικαίου, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται ὑπὸ τοῦ παρόντος, παραμένουσιν ἐν ἰσχύϊ.

7. Ἐὰν ὁ ἐκμισθωτὴς ἐξ οἱουδήποτε λόγου δὲν ἐζήτησεν ὁπωσδήποτε τὰς διὰ τῶν προηγουμένων του παρόντος Διατάγματος ὁσθείσας αὐξήσεις, δὲν δικαιοῦται πλέον νὰ λάβῃ ταύτας.

8. Μισθώσεις δημοτικῶν ἢ κοινοτικῶν γηπέδων ἐντὸς τοῦ σχεδίου τῶν πόλεων, καθ' ἃς ὁ μισθωτὴς ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀνεγείρῃ ἐπ' αὐτῶν ἰδίαις δαπάναις οἱασδήποτε φύσεως οἰκοδομήματα ἢ περίπτερα πρὸς ἰδίαν αὐτοῦ ἐκμετάλλευσιν ἢ ἐξυπηρέτησιν ἀναγκῶν τοῦ κοινοῦ εἴτε ταῦτα περιέρχονται, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς μισθώσεως, εἰς τὸν Δῆμον ἢ τὴν Κοινότητα, εἴτε μή, παρατείνονται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, δικαιουμένων τῶν τοιούτων μισθωτῶν καὶ εἰς ἰδιόχρησιν, ἐφαρμοζομένων ἀναλόγως τῶν ἄρθρων 43 καὶ ἑπομένων, ὡς καὶ αἱ σχετικαὶ ὑπομισθώσεις, ὁλικαὶ ἢ μερικαί, ἐφ' ὅσον αὗται δὲν ἀπηγορεύοντο ρητῶς ὑπὸ τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως.

9. Ἐπὶ τῶν μισθώσεων καὶ ὑπομισθώσεων τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ παρέχονται αἱ κατὰ τὸ παρὸν αὐξήσεις, ὁ δὲ ἐκμισθωτής, Δῆμος ἢ Κοινότης, λαμβάνει ἐπὶ τῶν ὑπομισθώσεων πρὸ τῆς λήξεως μὲν τῆς συμβάσεως σὺν τῷ ἐπηυξημένῳ μισθώματι τὸ 1)6 τοῦ ὑπομισθώματος, μετὰ δὲ τὴν λῆξιν τὸ 1)5 αὐτοῦ.

10. Ἐπὶ προσφύγων οἰκούντων ἐν ἐπιτάκτοις οἰκήμασιν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος.

11. Ἐξώσεις, διαταχθεῖσαι καὶ ἐνεργηθεῖσαι ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως κατὰ τὸν ἀπὸ 25 Ἰουνίου 1925 μέχρι τῆς 4 Δεκεμβρίου 1926 χρόνον, κηρύσσονται ἄκυροι. Ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν τῇ αἰτήσει τῶν ἐξωσθέντων διατάσσει τὴν ἐπανεγκατάστασιν αὐτῶν. Ἐν ᾗ δὲ περιπτώσει κρίνει ἀνέφικτον ἢ δυσχερῆ τὴν τοιαύτην ἐπανεγκατάστασιν, ἐπιδικάζει εἰς βάρος τοῦ ἰδιοκτήτου, εἴτε νομικὸν εἴτε φυσικὸν πρόσωπον εἶνε οὗτος, καὶ ὑπὲρ τοῦ ἐξωσθέντος ἀποζημίωσιν ἀνάλογον πρὸς τὰς θετικὰς ζημίας, ἃς ὑπέστη ὁ μισθωτὴς ἕνεκεν τῆς ἐξώσεως ταύτης κατὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἐξώσεως μέχρι λήξεως τοῦ παρόντος χρονικὸν διάστημα.

12. Συμβάσεις μισθώσεων ἢ ἀνανεώσεις τοιούτων ἢ παραιτήσεις ἀπὸ δικαιώματος ἐκ τοῦ ἐνοικιοστασίου παρεχομένου ἢ συμφωνίαι παντὸς εἴδους, συνομολογηθεῖσαι συνεπείᾳ τῆς ἐφαρμογῆς καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἢ καὶ ἐπὶ τῇ προόψει τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀπὸ 26 Φεβρουαρίου 1926 Ν.Δ. «περὶ περιορισμοῦ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἐνοικιοστασίου», τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ὡς καὶ παντὸς ἄλλου Διατάγματος, (δι' οὗ ὁπωσδήποτε ἐν εἰδικαῖς περιπτώσεσιν ἤρετο ἀπὸ ὡρισμένων μισθωτῶν ἡ προστασία τοῦ ἐνοικιοστασίου) ἐφ' ὅσον τὰ Διατάγματα ταῦτα ἐξεδόθησαν μέχρι τῆς 4ης Δεκεμβρίου 1926, ἀτονοῦσι διὰ τὸν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφεξῆς χρόνον ὡς πρὸς τὸ συνομολογηθὲν μίσθωμα, ὅπερ κανονίζεται ἐφεξῆς καὶ καταβάλλεται κατὰ τὰς ἐν ἄρθροις 13 καὶ 24 κλπ. διατάξεις τοῦ παρόντος.

13. Ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν καὶ Δικαστηρίων ἢ οἱαιδήποτε διοικητικαὶ τοιαῦται, ἐκδοθεῖσαι κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ Διαταγμάτων καὶ ἀπαγγέλλουσαι ἔξωσιν, λόγῳ καθυστερήσεως μισθώματος ἀξιωθέντος ὁπωσδήποτε κατὰ τὰ ἄνω Διατάγματα, ἢ ἕνεκεν ἀθετήσεως ὅρου τῆς μισθώσεως κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω χρόνον συνομολογηθέντος, μήπω δὲ ἐκτελεσθεῖσαι, ἀποβάλλουσι τὸ κῦρος αὐτῶν. Ἐπὶ τοιούτων ἀποφάσεων ὁ μισθωτὴς δικαιοῦται νὰ παραμείνῃ ἐν τῷ μισθίῳ καταβάλλων ἐντὸς μηνός, διὰ μὲν τὸν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χρόνον τὸ κατὰ τὸ ἀπὸ 30 Μαρτίου τοῦ 1925 Διάταγμα περὶ ἐνοικιοστασίου ἢ τὴν ἀρχικὴν σύμβασιν (καθ' ὅσον αὕτη δὲν ἐνέπιπτεν εἰς τὰς αὐξήσεις τοῦ τελευταίου τούτου Διατάγματος) καθοριζόμενον μίσθωμα, διὰ δὲ τὸν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος χρόνον τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τούτου (ἄρθρ. 13, 24 κλπ.) ὁριζόμενον τοιοῦτον.

14. Εἰς τὰς πόλεις εἰς ἃς θέλει ἰσχύσει τὸ παρόν, ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, τῶν προαστείων αὐτῶν καὶ τῆς Θεσσαλονίκης, αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ παρόντος ἐπεκτείνονται ἐφ' ὅλων τῶν περιπτώσεων ἄρσεως τοῦ ἄρθρου 8, πλὴν τοῦ ἀριθμοῦ 5.

15. Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης, ἐξαιρέσει τῶν μισθώσεων ἐν αἷς μισθωτὴς εἶναι τὸ Δημόσιον, Δῆμος ἢ Κοινότης, αἱ κατὰ τὰ ἄρθρ. 13, 24 κλπ. τοῦ παρόντος καθοριζόμεναι αὐξήσεις μειοῦνται εἰς τὰ 3)4 αὐτῶν, διὰ τὸν μέχρι τῆς 1ης Σεπτεμβρίου 1929 χρόνον.

16. Πολύτεκνοι γονεῖς, ἔχοντες ὀκτὼ τέκνα ἐν ζωῇ, θεωροῦνται ἄποροι, ἐφ' ὅσον δὲν εἶναι ὁμολογουμένως πλούσιοι. Ἐπίσης δικαιοῦνται, ἄνευ τινος περιορισμοῦ ἢ ἀποζημιώσεως, τῶν πλεονεκτημάτων τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἰδιοχρήσεως καὶ ἂν ἔτι δὲν συντρέχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ὅροι τῶν ἄρθρων 36 ἕως 47 τοῦ παρόντος. Πλὴν τούτου, δὲν δύνανται κατ' αὐτῶν ὡς μισθωτῶν νὰ ἀσκηθῇ τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκατοικήσεως καὶ ἰδιοχρήσεως. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἔχουσιν ἐκμισθώσει ἴδιον ἀκίνητον εἰς τὸ Δημόσιον, Δῆμον ἢ Κοινότητα αἴρεται τὸ Ἐνοικιοστάσιον ὡς πρὸς τὸ μίσθιον τοῦτο.

17. Μισθώσεις συνομολογηθεῖσαι πρὸς ἐγκατάστασιν οἱασδήποτε ἐπιχειρήσεως διατηροῦσι τὸ κῦρος αὐτῶν καὶ παρατείνονται ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀσκοῦντος τὴν ἐπιχείρησιν, κἂν ἔτι συνωμολογήθησαν ἐπ' ὀνόματι οἰκείου τότε αὐτοῦ προσώπου.

18. Εἰς πάσας τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ὑπάγεται καὶ πᾶν ἐν γένει ἀστικὸν ἀκίνητον ἀνῆκον εἰς οἱονδήποτε νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (Δημόσιον, Ἀεροπορικὴ Ἄμυνα, Μετοχικὸν Ταμεῖον κλπ.) καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

Ἄρθρον 65.

1. Ἐν περιπτώσει βλάβης τοῦ ἐκκινήτου ἐκ πυρκαϊᾶς ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ δαπανήσῃ τὸ ποσὸν τῆς εἰσπραχθείσης ἀσφαλιστικῆς ἀποζημιώσεως πρὸς ἀποκατάστασιν τοῦ μισθίου.

2. Μὴ ἐξαρκοῦντος τοῦ ποσοῦ τούτου δικαιοῦται καὶ ὁ μισθωτὴς νὰ καταβάλῃ τὸ ὑπόλοιπον συμψηφίζων αὐτὸ πρὸς τὰ μέλλοντα μισθώματα ἐφ' ὅσον ἰσχύει Ἐνοικιοστάσιον, τοῦ πέραν τοῦ ποσοῦ τῶν μισθωμάτων ὑπολοίπου ἀπομένοντος εἰς ὄφελος τοῦ ἰδιοκτήτου.

3. Περὶ πάσης σχετικῆς διαφορᾶς, ὡς καὶ περὶ τῆς ἀναλόγου μειώσεως τοῦ μισθώματος διὰ τὴν στέρησιν τῆς χρήσεως ἢ καὶ περὶ ἐνδεχομένης αὐξήσεως ὡς καὶπερὶ ἐπανεγκαταστάσεως τοῦ μισθωτοῦ ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος κατὰ τὴν ἐν τῷ παρόντι διαδικασίαν.

Ἄρθρον 66.

1. Συνιστᾶται ἐν τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης πενταμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ νομικοῦ Συμβούλου παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τούτῳ ὡς Προέδρου, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Διοικήσεως τῆς Δικαιοσύνης, τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τμήματος τῆς ἐκκαθαρίσεως, ἑνὸςΔικηγόρου ὑποδεικνυομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἑνώσεως τῆς Ἀστικῆς Ἰδιοκτησίας Ἀθηνῶν, διὰ τὸν ἔλεγχον καὶ ἐκκαθάρισιν τῶν δηλώσεων ἀπορίας τῶν ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ καὶ τοῖς προαστείοις αὐτῶν ἀπόρων μισθωτῶν.

Καθήκοντα εἰσηγητοῦ ἄνευ ψήφου παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ ταύτῃ ἀσκεῖ Τμηματάρχης τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ ὁρίζονται δύο ἢ πλείονες ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης διὰ τὰς βοηθητικὰς ὑπηρεσίας τῆς Ἐπιτροπῆς.

2. Διὰ τὰς περιπτώσεις κωλύματος ἑνὸς ἢ πλειόνων μελῶν διορίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἀναπληρωταὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου καλούμενοι κατὰ τὴν ἐν τῇ πράξει τοῦ διορισμοῦ αὐτῶν σειράν.

3. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι α') ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ πληρωτέου ἑκάστῳ ἰδιοκτήτῃ ποσοῦ ἐπὶ τῶν μὴ ἐκδικασθεισῶν ὁριστικῶς ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐνοικιοστάσια ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν δηλώσεων μισθωτῶν περὶ ἀπορίας, β') ὁ ἔλεγχος, ἡ ἐκκαθάρισις καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ καταβλητέου ἑκάστῳ ἰδιοκτήτῃ ποσοῦ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐκδοθεισῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὰ πρότερον ἰσχύοντα ἁρμοδίων ἐπιτροπῶν, καθ' ἃς περιπτώσεις δὲν ἔχει καθορισθῇ τὸ πληρωτέον ποσὸν ἐν ταῖςἀποφάσεσι τῶν ἐπιτροπῶν γ') ἡ ὑπὲρ τῶν δικαιούχων ἰδιοκτητῶν ἔκδοσις ἐνταλμάτων πληρωμῆς εἰς βάρος τοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τὰ ἄνω ἀποφάσεων, ὡς καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κατὰ τοὺς ἀριθμοὺς 1 καὶ 2 τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ παρόντος δηλώσεων τῶν μισθωτῶν καὶ αἰτήσεων τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν κατὰ τὸν ἀριθμὸν 5 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ἐκδιδομένων ἀποφάσεων τῶν Προέδρων.

4. Ἡ Ἐπιτροπή, παραλαμβάνουσα παρὰ τῶν Προέδρων τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ 3 δηλώσεις καὶ ἀποφάσεις ὡς καὶ τὰς σχετικὰς δικογραφίας κρίνει ἐκ τῶν ἐνόντων, δύναται δὲ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει παντὸς εἴδους ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀληθείας.

5. Πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, ὡς καὶ τοῦ βοηθητικοῦ προσωπικοῦ,ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ ποσοῦ ἑκάστου ἐκδιδομένου ἐπὶτοῦ ταμείου ἐνοικιοστασίου ἐντάλματος, ποσοστὸν ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆ Δικαιοσύνης. Τὰ τῆς διανομῆς τοῦ ποσαστοῦ τούτου κανονίζονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

6. Διὰ Π. Διατάγματος, καθορισθήσονται ὁ κανονισμὸς τῆς λειτουργίας τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ τηρητέα ὑπ αὐτῆς βιβλία, τὰ τῶν τηρητέων εἰς τὰ ταμεῖα λογαριασμῶ ὡς πρὸς τὰς πληρωμὰς τῶν δικαιούχων καὶ τῆς Ἐπιτροπῆ καὶ πᾶσαι ἐν γένει λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τ παρόντος.

7. Εἰς τὰς ἕδρας τῶν λοιπῶν Νομῶν τοῦ Κράτου συνιστᾶται ἐπιτροπὴ τριμελὴς ἐξ ἑνὸς πρωτοδίκου, ὁριζόμενου ὑπὸ τοῦ Προέδρου, ἑνὸς Γραμματέως ἢ Εἰσηγητοῦ τῆς Νομαρχίας, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ἥτις ἐκτελεῖ τὰ ἐν ἀριθμ. 3 ἔργα τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιτροπῆς δι' ὅλας τὰς πόλεις ἢ κωμοπόλεις τῆς περιφερείας τοῦ νομοῦ ἔνθα ἴσχυσεν ἢ θέλει ἰσχύσει τὸ ἐνοικιοστάσιον, βοηθουμένη ὑπὸ τοῦ ἀναγκαίου βοηθητικοῦ προσωπικοῦ, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Νομάρχου. Κωλυομένου τοῦ Πρωτοδίκου προσλαμβάνεται ἕτερος τοιοῦτος ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου, κωλυομένου δὲ τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ.

Τὰ ἐν τῷ ἀριθμῷ 5 ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς ἐπιτροπὰς ταύτας.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1927.

2. Τὸ παρὸν ἐφαρμόζεται ἐν Ἀθήναις, Πειραιεῖ (εἰς τὰς κοινότητας, προάστεια καὶ συνοικισμοὺς συμπεριλαμβανομένους ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν τέως Δήμων Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς) ἐν πάσαις ταῖς πρωτευούσαις τῶν Νομῶν, καὶ ἐν αἷς πόλεσιν ὁ πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὰς δέκα χιλιάδας κατοίκων.

3. Τὸ παρὸν δύναται νὰ ἐπεκταθῇ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κατόπιν γνώμης τῶν οἰκείων Δημοτικῶν ἢ Κοινοτικῶν συμβουλίων μόνον εἰς τὰς πόλεις ἢ χωρία, ἔνθα ἴσχυε μέχρι τοῦδε καὶ ὁ πληθυσμὸς εἶνε μὲν κατώτερος τῶν 10.000 κατοίκων, ἀνώτερος δὲ τῶν 3.000.

4. Ἐν αἷς πόλεσιν ἢ χωρίοις ἴσχυε μέχρι τοῦδε ἐνοικιοστάσιον παρατείνεται ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ μέχρι τῆς 31 Δ]βρίου 1927, κατὰ πάσας τὰς διατάξεις τῶν προγενεστέρων τοῦ παρόντος ἰσχυσάντων Διαταγμάτων.

5. Διατηρεῖται ἐν ἰσχύϊ τὸ ἀπὸ 17—18 Φεβρουαρίου 1927 Διάταγμα «περὶ ἄρσεως τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπὶ ἀστικῶν ἀκινήτων Μουσουλμάνων μὴ ἀνταλλαξίμων».

Ὡς πρὸς τὰς μισθώσεις ἀστικῶν ἀκινήτων, ἀνηκόντων εἰς ἀνταλλαγέντας Μουσουλμάνους ἐξακολουθοῦσιν ἐφαρμοζόμεναι αἱ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἰσχύουσαι εἰδικαὶ διατάξεις.

6. Κατάργησις ἢ τροποποίησις τοῦ παρόντος, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, γίνεται μόνον διὰ νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ἰουλίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Κ. Ἀγγελόπουλος

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.